

Załącznik nr 2

do Uchwały Nr 67/2019

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej

z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm.

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **kulturoznawstwo**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych w Warszawie

Data przeprowadzenia wizytacji: **1-2.02.2021 r.**

Warszawa, 2021

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	5
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	5
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	8
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	15
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	18
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	22
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	25
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	27
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	29
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	31
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	33
4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	36
5. Załączniki:	37
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	37

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca dr hab. Violetta Wróblewska, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Małgorzata Leyko – ekspert PKA
2. dr hab. Dorota Fox - ekspert PKA
3. Piotr Kulczycki - ekspert ds. pracodawców
4. Katarzyna Ostrowska - ekspert ds. studenckich
5. Magdalena Koziara - sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena programowa na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie, została przeprowadzona w dniach 1-2 lutego 2021 r. w związku z upływem okresu, na który została przyznana poprzednia ocena pozytywna uchwałą nr 212/2015 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 9 kwietnia 2015 roku. Poprzednia ocena kierunku PKA nie wykazała żadnych mankamentów, była pozytywna, ale odnosiła się do kierunku, który miał profil ogólnoakademicki, gdy obecnie oceniany kierunek ma charakter praktyczny. W uchwale Nr 698/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 19 września 2019 r. odnoszącej się do wniosku o utworzenie kierunku praktycznego sformułowano szczegółowe zalecenia. Wizytacja odbyła się zgodnie harmonogramem prac Polskiej Komisji Akredytacyjnej na rok 2020/2021.

Wizytacja przebiegła zgodnie z obowiązującymi procedurami i przepisami powszechnie obowiązującego prawa oraz zgodnie z obowiązującą procedurą zdalnej oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Członkowie zespołu oceniającego zapoznali się z raportem samooceny przesłanym przez Uczelnię przed wizytacją, jak również z dokumentami przekazywanymi w trakcie wizytacji. Przeprowadzili zaplanowane w harmonogramie spotkania (w tym z nauczycielami akademickimi, studentami, interesariuszami zewnętrznymi), a także dokonali analizy powszechnie dostępnych źródeł informacji (w tym strony internetowej Uczelni), hospitacji zajęć, analizy losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych. Ponadto oceniono stan infrastruktury jednostki, w tym biblioteki. Na początku wizytacji oraz na jej zakończenie zespół oceniający spotkał się z Władzami Uczelni oraz przekazał informacje o przebiegu wizytacji i procedurze dalszego postępowania.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	- nauki o kulturze i religii 94 % pkt. ECTS - nauki o komunikacji społecznej i mediach 6% pkt. ECTS	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów 180 pkt. ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	960 h 30 pkt. ECTS Praktyki obejmują 720 godz. (6 m-cy) w instytucjach zewnętrznych oraz 240 godz. warsztatów praktycznych w uczelni	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom		
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	81	52
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	2250	1008
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	150	150
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	164	118
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	62	0

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku kulturoznawstwo, studia pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim (rok III) oraz profilu praktycznym (rok I i II), prowadzone w formie stacjonarnej i niestacjonarnej w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych są zgodne z misją Uczelni, która zakłada kształcenie na wysokim poziomie specjalistów z uwzględnieniem zmieniających się realiów społecznych i gospodarczych oraz oczekiwań rynku pracy, a także współpracę w kształtowaniu programów studiów z instytucjami gospodarczymi oraz w relacji z japońskim środowiskiem naukowo-kulturalnym. Program dla kierunku kulturoznawstwo od 2019/2020 zmienił profil na praktyczny i dostosowany został do założeń tego profilu, zwiększając liczbę godzin praktyk zawodowych i zajęć o charakterze praktycznym. Kierunek kształci specjalistów w zakresie kultury japońskiej i w zakresie sprawnej komunikacji wizualnej oraz społecznej, lecz nie określono jednoznacznie, do jakich zawodów kierunek o profilu praktycznym przygotowuje absolwentów. Koncepcja kształcenia nakierowana jest przede wszystkim na przekazanie studentom szerokiej wiedzy o kulturze Japonii w połączeniu z umiejętnościami jej sprawnego dystrybuowania za pomocą nowoczesnych technik komunikowania. W związku z tym należałoby rozważyć zmianę nazwy kierunku i zawężenie jej do kultury Japonii, co lepiej odpowiada specyfice studiów niż nazbyt szerokie określenie kulturoznawstwo.

Kierunek kulturoznawstwo został przypisany do obszaru nauk humanistycznych i dyscypliny wiodącej nauki o kulturze i religii w 94% (140 ECTS) i obszaru nauk społecznych, dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach w 6% (10 ECTS). W przypisaniu kierunku kulturoznawstwo do dyscyplin nie uwzględniono praktyk zawodowych (30 ECTS), co należy potraktować jako błąd, gdyż efekty uczenia się określone dla praktyk przynależą do dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego w zakresie specjalistów zajmujących się kulturą Japonii. Przepływ informacji na temat potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego co do kształcenia na kierunku kulturoznawstwo w PJATK dokonuje się wyłącznie za sprawą osób pracujących w instytucjach zewnętrznych i zatrudnianych okresowo na ocenianym kierunku. Natomiast potrzeby rynku pracy rozpoznawane są przede wszystkim w trakcie praktyk zawodowych.

Jednostka nie wypracowała przejrzystych i systematycznych procedur konsultowania z otoczeniem społeczno-gospodarczym koncepcji i celów kształcenia; kontaktowała się w tym celu jedynie z dyrekcją Państwowego Muzeum Etnograficznego oraz Muzeum Azji i Pacyfiku oraz pracownikami zewnętrznymi bezpośrednio zaangażowanymi w proces kształcenia na kierunku kulturoznawstwo. Konsultacje wewnętrzne prowadzone były z wykładowcami z innych wydziałów Uczelni, a przede wszystkim w niewielkim gronie osób zatrudnionych na Wydziale Kultury Japonii jako podstawowym miejscu pracy (6 osób). Studenci wypowiadają się w ankietach oceniających poszczególne zajęcia i ankietach porównujących jakość kształcenia na poszczególnych zajęciach. Ich ocenie nie jest natomiast poddawany całościowo pojmowany program studiów (brak np. ankiet satysfakcji studentów pod koniec studiów).

Kierunkowe efekty uczenia się określone dla kierunku kulturoznawstwo są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz profilem praktycznym, a także z poziomem 6. Polskiej Ramy Kwalifikacji właściwej dla kształcenia na studiach pierwszego stopnia. Efekty uczenia się określono w odniesieniu do dyscyplin,

do których został przypisany kierunek: nauki o kulturze i religii oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach. W definiowaniu efektów uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo uwzględniono jedynie charakterystyki drugiego stopnia, nie odniesiono się natomiast do uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia zawartych w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, do czego zobowiązuje art. 67.1.1. Ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.). Przy opisie efektów uczenia się z zakresu kompetencji społecznych często używa się określeń właściwych dla umiejętności, a nie dla postaw reprezentowanych przez studenta, np. „potrafi dokonywać wartościowania...” (P6S_KK), „umie brać udział, a nawet inicjować zbiorowe wydarzenia społeczno-kulturalne” (P6S_KO). Kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo są zgodne z aktualnym stanem wiedzy dla dyscypliny wiodącej nauki o kulturze i religii oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach, do których kierunek został przyporządkowany. Kierunkowe efekty uczenia się są także zgodne ze stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej oraz rynku pracy właściwego dla kierunku kulturoznawstwo, tzn. dla specjalistów w zakresie kultury i sztuki Japonii zatrudnionych w instytucjach kultury.

W określaniu efektów uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo przede wszystkim położono nacisk na zdobycie przez studentów umiejętności praktycznych związanych z praktyką zawodową, takich jak opanowanie nowoczesnych technik pracy informacyjno-komunikacyjnej, komunikacji wizualnej i społecznej czy animowania i organizacji wydarzeń kulturalnych. Uwzględniono umiejętność komunikowania się zarówno w języku japońskim na poziomie N2 (w przypadku wyboru przez studenta dodatkowych zajęć z tego języka) lub N3 (przy realizacji tylko kursu obowiązkowego), właściwym dla ocenianego kierunku, jak i w języku angielskim na poziomie B2.

Sposób sformułowania efektów uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo jest nieprzejrzysty i nie pozwala na stworzenie systemu ich weryfikacji. Kierunkowe efekty uczenia się zostały przedstawione w postaci „wiązek” efektów opatrzonych kodem przejętym z PRK. Na przykład na efekt uczenia się z zakresu wiedzy opatrzony kodem P6S_WG składają się następujące efekty cząstkowe:

- Ma zaawansowane kompetencje w zakresie wszechstronnej wiedzy o Japonii – od życia codziennego po wyrafinowane formy kultury. Zna jej kulturową geografię i historię, rozumie japońską kulturę i sztukę, także tę współczesną, popularną, medialną, orientuje się w jej determinantach środowiskowych i społecznych;
- Ma uporządkowaną wiedzę w obszarze dyscypliny „nauki o kulturze i religii” na tle innych nauk humanistycznych i społecznych. Składają się na nią: znajomość terminologii, teorii oraz metod analiz i interpretacji, stosowanych w tych naukach, jak również podstawowa orientacja w zakresie kierunków i szkół badawczych;
- Rozumie mechanizmy i zasady funkcjonowania kultury, zna najważniejsze aktualne zjawiska społeczno-kulturowe;
- Ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury, zasadach ich funkcjonowania. Zdobywa orientację we współczesnym życiu kulturalnym w Polsce i problemach uczestnictwa w kulturze;
- Umie kompetentnie szukać zastosowań praktycznych dla tej wiedzy w postaci pracy zawodowej.

W sylabusach zajęć nie stosuje się odniesienia do poszczególnych kierunkowych efektów uczenia się i na przykład w ramach zajęć *antropologia kulturowa Azji Wschodniej* przedmiotowe efekty uczenia się z zakresu wiedzy obejmują: „Rozumie dylematy współczesności związane z takimi procesami, jak: globalizacja, przymusowe migracje, stosunek do obcego, walka o prawa jednostki itp.; Poznaje i rozumie procesy etniczne i kształtowanie się kulturowej złożoności Azji Wschodniej, zdobywa wiedzę

faktograficzną i umiejętność analizy współczesnych procesów narodowościowych w Azji (w tym sytuację mniejszości etnicznych), uwzględniając czynniki kulturowe, ideowe i polityczne; potrafi dokonać porównawczej interpretacji podobnych zjawisk w innych obszarach świata (także w Europie i Polsce); Zdobywa wiedzę na temat współczesnych postaci migracji, jak turystyka i jej znaczenie dla poznania i ekonomii, migracji zarobkowej i jej konsekwencji dla kultury i relacji między etnicznymi. Potrafi te zjawiska w Azji odnieść do innych obszarów i rozumieć wzajemne oddziaływania w skali globalnej”. Efekty uczenia się dla tych zajęć nie pozostają w związku z efektem P6S_WG, natomiast są odniesieniem do jednego z trzech elementów składowych efektu P6S_WK, które w macierzy także uwzględniono dla tych zajęć: “Rozumie dylematy współczesności związane z takimi procesami, jak: globalizacja, przymusowe migracje, stosunek do obcego, walka o prawa jednostki” itp. Podobne niespójności i trudności w identyfikacji powiązania efektów przedmiotowych z efektami kierunkowymi dotyczą wszystkich zajęć.

Z punktu widzenia systemu jakości kształcenia stosowane rozwiązanie nie służy skutecznej ocenie efektów uczenia się sformułowanych dla zajęć lub grup zajęć w powiązaniu z efektami uczenia się sformułowanymi na poziomie kierunku i w konsekwencji nie umożliwia stworzenia systemu weryfikacji zapewniającego ocenę osiągnięcia przez studentów/-tki efektów uczenia się sformułowanych na poziomie kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne z misją i strategią Uczelni. Mieszczą się w dyscyplinach nauki o kulturze i religii oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach, do których kierunek został przyporządkowany. Kształcenie na kierunku kulturoznawstwo zorientowane jest na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego i przyszłego zatrudnienia absolwentów na rynku pracy w charakterze specjalistów w zakresie kultury Japonii w instytucjach kultury i organizacjach społeczno-kulturalnych. Nie określono jednak dla profilu praktycznego konkretnych zawodów, do których przygotowują studia. Ze względu na japonistyczną specyfikę należy rozważyć zmianę nazwy kierunku na kultura Japonii zamiast zbyt szerokiego określenia kulturoznawstwo. Jednostka nie konsultowała celów kształcenia z interesariuszami zewnętrznymi – pracodawcami ani ze studentami. Prowadzono jedynie uzgodnienia dotyczące zmian w zakresie kształcenia wśród pracowników Wydziału Kultury Japonii, dla których jest on podstawowym miejscem pracy (6 osób).

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia na kierunku kulturoznawstwo. Zostały opracowane w odniesieniu do 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji. W sposób prawidłowy uwzględnione zostały charakterystyki drugiego stopnia, natomiast nie wzięto pod uwagę charakterystyk pierwszego stopnia przedstawionych w ZSK. Efekty uczenia się są specyficzne dla kierunku, zgodne ze stanem wiedzy w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek, oraz działalnością praktyczną, do której przygotowujący się absolwenci. Efekty uczenia się w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych odnoszą się do specyfiki japonistycznej właściwej dla kierunku. Efekty uczenia się obejmują także komunikację w językach obcych: języka japońskiego na poziomie N3 lub N2 oraz języka angielskiego na poziomie B2.

Kierunkowe efekty uczenia się nie zostały w sposób przejrzysty i zrozumiały połączone z efektami uczenia się określonymi dla poszczególnych zajęć, co sprawia, że nie jest możliwa weryfikacja

osiągniętych efektów uczenia się oraz ocena czy wszystkie efekty kierunkowe zostały osiągnięte przez wszystkich studentów.

W zakresie konstrukcji programu studiów: koncepcji, celów kształcenia i efektów uczenia się można sformułować następujące zastrzeżenia:

1. Nie określono zawodów, do których przygotowują studia o profilu praktycznym.
2. W opisie efektów uczenia się nie uwzględniono charakterystyk uniwersalnych przedstawionych w ZSK.
3. Nie stworzono przejrzystego systemu powiązania pomiędzy kierunkowymi efektami uczenia się a efektami przedmiotowymi, co uniemożliwia weryfikację stopnia osiągnięcia przez studentów wszystkich efektów kierunkowych.
4. W przypisaniu do dyscyplin nie uwzględniono praktyk zawodowych, których efekty uczenia się określono w odniesieniu do dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Zalecenia

1. Wskazanie zawodów, do jakich przygotowuje kierunek o profilu praktycznym i dostosowanie do nich praktyk zawodowych.
2. Uwzględnienie w opisie efektów uczenia się uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia przedstawionych w ZSK.
3. Stworzenie przejrzystego i zrozumiałego systemu powiązania kierunkowych efektów uczenia się z efektami określonymi dla zajęć lub grup zajęć, co pozwoli na weryfikację ich osiągnięcia przez studentów.
4. Zaliczenie do dyscypliny nauki o kulturze i religii praktyk zawodowych, gdyż określone dla nich efekty uczenia się dotyczą tej dyscypliny.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe określone dla kierunku kulturoznawstwo są zgodne z kierunkowymi efektami uczenia się i uwzględniają wiedzę oraz jej zastosowanie w zakresie dyscyplin, do których kierunek został przyporządkowany: nauki o kulturze i religii (efekt P6S_WG) i nauk o komunikacji społecznej i mediach (efekt o tym samym kodzie P6S_WG, lecz jego zapis odnosi się do innej dyscypliny). Treści programowe związane z naukami o kulturze i religii występują w większości zajęć prowadzonych na kierunku, odzwierciedlając przypisanie do niej kulturoznawstwa w 94 %, natomiast treści z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach pojawiają się np. na zajęciach: *Internet, kultura, społeczności, antropologia nowych mediów czy kultura i tożsamość współczesnej Japonii*. Treści programowe dotyczące norm i zasad oraz aktualnych praktyk w obszarach zawodowych są odpowiednie, np. dla zajęć *praca w środowisku międzykulturowym, komunikowanie międzykulturowe, warsztaty antropologii audiowizualnej czy warsztaty dziennikarskie, warsztaty redakcyjne i animacja kultury*. Treści programowe właściwe dla kierunku kulturoznawstwo są kompleksowe, specyficzne i zgodne z charakterystyką kierunku; prezentowane są w ramach modułów: *zagadnienia podstawowe, moduł medialny – słowny, moduł medialny – wizualny, moduł seminaryjny, kultura Japonii (i Korei), język w kulturze i warsztaty japońskich praktyk kulturowych oraz moduł ogólnouczeniowy*. Według danych

przedstawionych w matrycy „moduły zajęć i efekty kształcenia” (sic!) zajęcia tworzące program studiów zapewniają uzyskanie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. Jak wskazano jednak w kryterium 1, z powodu wadliwej budowy systemu nie jest możliwa weryfikacja osiągnięcia poszczególnych kierunkowych efektów uczenia się.

Harmonogram realizacji programu studiów na kierunku kulturoznawstwo obejmuje 6 semestrów i zakłada uzyskanie przez studentów 180 ECTS koniecznych do ukończenia studiów. W sposób prawidłowy oszacowano zatem ogólny nakład pracy niezbędny do osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się. Natomiast niewłaściwie oszacowano nakład pracy studentów niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do poszczególnych zajęć. Na przykład na studiach stacjonarnych w 1. semestrze student za zaliczenie wykładów o takich samych parametrach (30 godz., egzamin) i porównywalnym stopniu trudności przedmiotów raz otrzymuje 3 ECTS, a innym razem 2 ECTS, tak samo jak za wykład trwający 15 godz. z egzaminem. Podobne różnice występują w kolejnych semestrach i w przypadku innych form zajęć (np. ćwiczeń). Student w każdym semestrze uczestniczy w lektoracie języka angielskiego w wymiarze 60 godz., za co uzyskuje 1 ECTS, co jest zbyt niskim oszacowaniem nakładu pracy studenta na zajęciach w bezpośrednim kontakcie z lektorem. Podobne rozbieżności występują w planie studiów niestacjonarnych.

Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona łącznie w programie studiów wynosi 2250. Poszczególne zajęcia na studiach stacjonarnych prowadzone są w wymiarze 30 godz., a czasami 15 godz. oraz 60 godz. w przypadku lektoratu języka angielskiego. Na studiach niestacjonarnych wszystkie zajęcia prowadzone są w wymiarze 16 godz. Przyjęty godzinowy wymiar zajęć pozwala na osiągnięcie przedmiotowych efektów uczenia się. Na studiach stacjonarnych liczba punktów ECTS uzyskiwanych w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia wynosi 150 i jest zgodna z wymaganiami.

Na kierunku kulturoznawstwo plan studiów przewiduje progresywne kształcenie na kolejnych latach studiów: w programie roku I dominują przedmioty ogólne i wprowadzające do kulturoznawstwa oraz japonistyki, blok językowy oraz zajęcia wprowadzające do posługiwania się technikami komputerowymi; nauczanie na roku II obejmuje bardziej zaawansowane zagadnienia kulturoznawcze, antropologiczne i japonistyczne, blok językowy oraz warsztaty specjalistyczne; na III roku kontynuowane są bloki wiedzy ogólnej kulturoznawczej i specjalistycznej japonistycznej, blok językowy i warsztaty, lecz trzon stanowi blok seminaryjny przygotowujący studentów do napisania pracy licencjackiej. Na ocenianym kierunku przyjęto odpowiednie formy zajęć, zgodne z zakresem prezentowanej wiedzy bądź kształceniem odpowiednich umiejętności. Na przykład na zajęciach, podczas których przekazywana jest wiedza specjalistyczna, konieczna do przyswojenia jej przez studentów, korzysta się z metod podawczych i zajęcia *historia kultury japońskiej, wprowadzenie do kulturoznawstwa, wprowadzenie do kultury japońskiej* w 1. semestrze oraz kontynuowane w 2. semestrze prowadzone są w formie wykładów, natomiast zajęcia nakierowane na wykształcenie konkretnych umiejętności odbywają się w formie warsztatów (*warsztaty oratorskie, warsztaty pisarskie*) lub ćwiczeń (*monitorowanie mediów japońskich, komunikowanie międzykulturowe*). Pozwala to na osiągnięcie przedmiotowych efektów uczenia się właściwych dla poszczególnych zajęć. Plan studiów dla kierunku kulturoznawstwo realizowany w trybie stacjonarnym umożliwia studentom wybór zajęć w wymiarze nie mniejszym niż 30 % ECTS koniecznych do ukończenia studiów. Studenci mogą osiągnąć 62 ECTS w ramach zajęć do wyboru. Charakter proponowanych na kierunku kulturoznawstwo zajęć do wyboru jest zróżnicowany i pozwala studentom na elastyczne kształtowanie swojej ścieżki kształcenia. Studenci mogą orientować swoje kształcenie na ścieżkę językową,

wybierając dodatkowe zajęcia z nauki języka japońskiego, pozwalające na osiągnięcie poziomu N2, bądź na ścieżkę praktyczną nastawioną, np. na media, reklamę, promocję lub praktykowanie japońskiej codzienności. Na studiach odbywanych w formie niestacjonarnej nie przewidziano zajęć do wyboru, co nie jest zgodne z wymogami.

Plan studiów dla kierunku kulturoznawstwo w dużym stopniu uwzględnia zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, gdyż oszacowano, że za ten typ zajęć student może zdobyć łącznie 164 ECTS. Do tej grupy zajęć zaliczane są praktyki zawodowe w zewnętrznych instytucjach, za które student uzyskuje 24 ECTS (720 godz.), co należy uznać za właściwe i zgodne z wymogami. Do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zaliczane są także zajęcia o charakterze warsztatowym, znajdujące się w bloku zajęć obowiązkowych (*komputerowe edytorstwo tekstów, komputerowe edytorstwo tekstów japońskich, warsztaty oratorskie, warsztaty pisarskie, etykieta werbalna, monitorowanie mediów japońskich* i in.). Natomiast zajęcia praktyczne w bloku zajęć do wyboru (*warsztaty rękodziela japońskiego, warsztaty teatralne, praktykowanie japońskiej codzienności, praktykowanie japońskiej kultury artystycznej, komputerowa edycja obrazu*) zostały zaliczone także do praktyk. Zajęcia te są różnorodne i pozwalają na wykształcenie u studenta/-tki szerokich umiejętności i zdobycia kompetencji praktycznych z zakresu kultury japońskiej. Należy jednak uznać, że zaliczenie warsztatów w wymiarze 240 godzin do praktyk zawodowych jest niewłaściwe, gdyż nie przygotowują one studentów do wykonywania konkretnych zawodów, lecz służą praktykowaniu japońskiej codzienności, ponadto odbywają się w obrębie uczelni, przez co nie wprowadzają studentów we właściwe środowisko zawodowe.

Plan studiów dla kierunku kulturoznawstwo prowadzonych w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym uwzględnia obszerny blok kształcenia językowego, który jest realizowany przez cały tok studiów. Kształcenie językowe biegnie dwiema ścieżkami i obejmuje naukę języka japońskiego, języka angielskiego oraz wstęp do języka koreańskiego. W bloku zajęć obowiązkowych z udziałem lektora student zalicza 300 godz. nauki japońskiego (20 ECTS), co pozwala na osiągnięcie poziomu N3. Student może poszerzać naukę tego języka w ramach zajęć do wyboru, co pozwoli na osiągnięcie poziomu N2 wg japońskiej klasyfikacji *Nihongo Nōryoku Shiken*. Nauka języka angielskiego trwa od 2. do 6. semestru studiów i w każdym semestrze student zalicza 60 godz. Za zajęcia z udziałem lektora otrzymuje łącznie 5 ECTS i osiąga zakładany poziom B2 ESOKJ. Ewaluacja punktowa 300 godzin lektoratu w wysokości 5 ECTS jest zaniżona.

Plan studiów dla kierunku kulturoznawstwo w zdecydowanym stopniu przypisany jest do nauk humanistycznych i obejmuje w wymaganym wymiarze 6% (10 ECTS) zajęcia przypisane do nauk społecznych, dyscypliny nauki o komunikowaniu społecznym i mediach, są to m.in. następujące zajęcia: *warsztaty dziennikarskie, antropologia nowych mediów, Internet, kultura, społeczności, kultura tożsamości współczesnej Japonii, japońskie fantazje*.

Metody kształcenia na kierunku kulturoznawstwo są różnorodne i dostosowane do treści programowych i zakładanych efektów uczenia się dla poszczególnych zajęć. W trakcie wykładów często łączone są metody podawcze z prezentacjami filmowymi bądź ikonograficznymi, co pozwala bardziej pobudzać zainteresowanie studenta tematem zajęć (np. wykład *audiowizualność w kulturze, kultura japońskiej codzienności, nowe zjawiska popkulturowe w Japonii*). Większość zajęć nastawionych jest jednak na aktywizację studentów i kształtowanie u nich umiejętności praktycznych. Np. w ramach zajęć *animacja kultury* stosowana jest dyskusja w grupie oraz realizacja projektów w małych zespołach, aby uświadomić studentom, na czym polega proces animacyjny i od czego zależy jego skuteczność; na zajęciach *estetyka i design Japonii w kulturze Japonii* wykorzystywane są nowoczesne metody prezentacji materiału audiowizualnego, a studenci podejmują także działania praktyczne, uczestnicząc

w organizacji wydarzeń poza Uczelnią; zajęcia *Internet, kultura, społeczności* wprowadzają studentów w nowoczesny świat wirtualny, co jest traktowane jako nowy rodzaj badań terenowych. Na umiejętności praktyczne i naukę przez samodzielne wykonywanie zadań kładzie się szczególny nacisk w trakcie zajęć o charakterze warsztatowym: w ramach *komputerowej edycji obrazu* studenci na każdym spotkaniu samodzielnie wykonują zadania cząstkowe z zastosowaniem technik multimedialnych w przygotowywaniu materiałów, np. dla pracodawców. Na zajęciach *komputerowa edycja tekstu* wyznaczono zadania oddzielnie dla studentów studiujących w trybie stacjonarnym (bieżąca ocena zadań cząstkowych wykonanych w czasie zajęć) i niestacjonarnych (samodzielny projekt strony internetowej). Część zajęć *materialne dziedzictwo kultury Japonii* studenci odbywają w pawilonie herbacianym UW, gdzie poznają przestrzeń i etykietę właściwą temu miejscu i uczą się zasad interakcji obowiązujących w środowisku japońskim; zajęcia *praktykowanie japońskiej codzienności* polegają na poznawaniu i osobistym wykonywaniu przez studentów czynności typowych dla kultury japońskiej – układanie ikebany, posługiwanie się pałeczkami itp. Studenci nie tylko poznają te zwyczaje, ale także nabierają praktycznych umiejętności. Z kolei w ramach *warsztatu teatralnego* nie tylko prezentowane są tradycyjne formy teatru japońskiego, ale także uczestnicy zajęć osobiście ćwiczą japońskie techniki sceniczne i przygotowują przedstawienia. Omówione przykłady metod kształcenia dowodzą, że są one różnorodne i specyficzne dla treści programowych oraz pozwalają na zdobycie przez studenta przedmiotowych efektów uczenia się. Jak wyżej wskazano, trudno orzec, czy dotyczy to także wszystkich efektów kierunkowych. W doborze metod uwzględnia się najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, takie jak projekty zespołowe, learning-by-doing, praca w środowisku wirtualnym, korzystanie z narzędzi multimedialnych, które wspomagają studentów w osiągnięciu efektów uczenia się oraz stymulują do samodzielności i aktywnego włączania się w proces uczenia się. Na ocenianym kierunku dużo uwagi poświęca się przygotowaniu studentów do pracy w zaawansowanym technologicznie środowisku informatycznym, które potencjalnie stanowi obszar zatrudnienia absolwentów kulturoznawstwa; studenci poznają zasady pracy w środowisku cyfrowym i uczą się korzystania z profesjonalnego oprogramowania przystosowanego, m.in. do budowania strony internetowej, komputerowej edycji tekstu (także tekstu japońskiego) i komputerowej edycji obrazu. Metody kształcenia w zakresie języków obcych są zróżnicowane i dostosowane do poszczególnych aspektów języka. Nauka języka japońskiego podzielona jest na kilka kursów, obejmujących: etykietę językową, gramatykę, pismo, konwersację oraz praktyczną naukę języka japońskiego. Na kolejnych etapach studiów studenci poznają coraz bardziej złożone zagadnienia i opanowują wzrastające umiejętności posługiwania się językiem japońskim z możliwością uzyskania certyfikatu JLPT N3/N2. Nauka języka angielskiego prowadzona jest w formie lektoratu w wymiarze 300 godzin. Program studiów zakłada osiągnięcie przez studenta poziomu B2. Studenci poznają także podstawy języka koreańskiego.

Metody kształcenia pozwalają na takie sprofilowanie procesu kształcenia, aby odpowiadał on zróżnicowanym potrzebom grupowym i indywidualnym studentów. Jest to możliwe dzięki zajęciom do wyboru (na studiach stacjonarnych), pozwalającym studentom na kierowanie się w kształceniu w dużym stopniu własnymi zainteresowaniami. Dowodzi tego np. możliwość wybrania przez studentów dodatkowych zajęć z języka japońskiego, podnoszących poziom jego znajomości, bądź warsztatów fakultatywnych, które mogą służyć poznawaniu i opanowywaniu bardziej zaawansowanych technik w środowisku cyfrowym lub praktycznemu poznaniu wybranych elementów kultury japońskiej (np. *japońska droga herbaty, warsztat teatralny, warsztaty rękodzieła japońskiego*). Stosowane metody kształcenia uwzględniają potrzeby osób z niepełnosprawnością bądź pozwalają na ich adaptację do indywidualnych potrzeb studentów.

Dotychczas na kierunku kulturoznawstwo nie stosowano metod zdalnych w nauczaniu. Skorzystano z nich w czasach pandemii, w 100% przenosząc nauczanie do sieci za pomocą platformy MS Teams. Uczelnia deklaruje, że w przyszłości zacznie korzystać z tych metod w przekazywaniu niektórych treści programowych.

Przedstawiona dokumentacja dotycząca efektów uczenia się, zarówno kierunkowych, jak i przedmiotowych, nie pozwala na właściwą ocenę poprawności ich wzajemnego przypisania. W przedstawionej matrycy pokrycia efektów uczenia się brak jest kolumny przedmiotu praktyki zawodowe, zaś w karcie przedmiotu *praktyki zawodowe* wpisane efekty kierunkowe nie pokrywają się z tymi, które przedstawiono na matrycy.

Część zakładanych przedmiotowych efektów uczenia się i powiązanych z nimi treści programowych została określona zbyt szeroko w stosunku do możliwości stwarzanych studentom przez Uczelnię w zakresie organizacji praktyk, jak i programu studiów, i w związku z tym jest niemożliwa do osiągnięcia w równej mierze przez wszystkich studentów. Przykładem może być efekt umiejętności D: "Student podejmuje się współpracy z firmami z całego świata, swobodnie komunikując się z przedstawicielami tych firm." Uczelnia nie zapewnia wszystkim studentom praktyk w miejscach, w których współpracowaliby z podmiotami gospodarczymi całego świata. Zatem ten efekt jest niemożliwy do spełnienia. Podobne wątpliwości budzą efekty: B z zakresu wiedzy i F z zakresu umiejętności. Jednocześnie należy stwierdzić, że określone efekty uczenia się i treści przedmiotowe bardzo często zawężają miejsca, w których może odbywać się praktyka. Użycie takich określeń jak: "instytucja kultury" (efekt wiedzy A, B, C) czy "muzeum" (efekt umiejętności F) powodują, że wszyscy studenci, którzy odbywają praktyki w agencjach reklamowych, nie są w stanie osiągnąć tych efektów.

Przedstawiona dokumentacja i uzyskane informacje nie pozwalają natomiast na ocenę prawidłowości umiejscowienia praktyk w programie studiów. Brak jest umiejscowienia praktyk na konkretnym etapie studiów. Z karty przedmiotów wynika, że student ma rozliczyć przedmiot "do końca studiów". Oznacza to, że student może zaliczyć praktyki w dowolnym momencie realizacji programu studiów. To rozwiązanie należy uznać za uniemożliwiające uzyskanie właściwych efektów uczenia się, bowiem na przykład student zaliczający pełny wymiar praktyk na pierwszym roku studiów nie jest w stanie jeszcze wykorzystać w trakcie ich trwania nabytych na studiach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Dobór miejsc odbywania praktyk należy ocenić jako niewłaściwy i uniemożliwiający osiągnięcie efektów uczenia się - w przedstawionej dokumentacji praktyk pojawiły się miejsca (m.in. praca etatowa w sieci sklepów Empik), które zostały niewłaściwie dobrane.

Za nieprawidłowe należy uznać metody weryfikacji i oceny osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się dla praktyk zawodowych. Weryfikację dokumentacji praktyk przeprowadza się wyłącznie na podstawie sprawozdania studenta z praktyk wraz z opinią pracodawcy. Pracodawca dokonuje pisemnie oceny kompetencji studenta. W przedstawionych dokumentach widać, że pracodawcy często wypełniają dokumenty w sposób niepełny, pozostawiając puste miejsca przy większości punktów. W konstrukcji dokumentów w żadnym miejscu nie ma odniesienia do efektów uczenia się, brak jest oceny ich spełnienia.

Opiekunem praktyk jest nauczyciel akademicki, który nie jest zatrudniony na kierunku, a jego kompetencje zawodowe nie pozwalają na prawidłową ocenę osiąganych efektów uczenia się. Ocena osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna praktyk nie ma charakteru kompleksowego i nie odnosi się do każdego z zakładanych efektów uczenia się.

Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte zasady. Zasady te opisuje Regulamin Praktyk Studenckich PJATK, będący załącznikiem do Zarządzenia z 1 października 2020 roku. Niestety, publikacji tego dokumentu nie można ocenić jako prawidłowej - na

stronie brak jest oddzielnej zakładki dla praktyk studenckich, zaś po kliknięciu w zakładkę: Uczelnia - Ważne dokumenty, pobrać można Regulamin Praktyk z 2018 roku. Jednocześnie przedstawiony przez uczelnię nowy Regulamin nie określa: kryteriów, które muszą spełniać placówki, gdzie studenci odbywają praktyki zawodowe, reguł zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunków kwalifikowania na praktykę, procedur potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy i ocenienia ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym dla praktyk, reguł przeprowadzania hospitacji praktyk, zadań opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania oraz zakresu współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposobów komunikowania się. Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów. W przypadku samodzielnego wskazania przez studenta miejsca odbywania praktyki, osoba sprawująca nadzór nad praktykami zatwierdza to miejsce. Brak jest jednak z góry określonych i formalnie przyjętych kryteriów jakościowych, na podstawie których takie zatwierdzenie ma miejsce. Program praktyk, osoby sprawujące nadzór nad praktykami z ramienia uczelni oraz opiekunowie praktyk, realizacja praktyk, efekty uczenia się osiągnięte na praktykach nie podlegają systematycznej ocenie, dokonywanej z udziałem studentów, której wyniki byłyby wykorzystywane w ustawicznym doskonaleniu programu praktyk i ich realizacji.

Proces nauczania i uczenia się na kierunku kulturoznawstwo został poprawnie zorganizowany, gdyż uwzględniono podział czasu studenta na udział w zajęciach oraz naukę samodzielną. Na studiach stacjonarnych zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku w blokach przedpołudniowych obejmujących 2-4 zajęć, co jest zgodne z zasadami higieny pracy, tylko niektóre warsztaty do wyboru odbywają się w godzinach późniejszych. Pozwala to studentom na pracę własną lub ewentualne godzenie zatrudnienia z kształceniem. Na studiach niestacjonarnych zajęcia odbywają się w trakcie 8 zjazdów w semestrze, przypadających w soboty i niedziele. Zajęcia sobotnie mają sesję przedpołudniową i popołudniową z przerwą pozwalającą na relaks, w niedzielę zajęcia kończą się wcześniej. Ten tryb pozwala studentom na godzenie pracy zawodowej lub studiów na innym kierunku w trybie stacjonarnym ze studiami niestacjonarnymi na kierunku kulturoznawstwo.

Sprawdzanie i ocena efektów uczenia się osiągniętych przez studentów przypada bądź w trakcie bieżącej pracy w czasie zajęć, bądź w czasie sesji egzaminacyjnej po każdym semestrze. Pozwala to na dostarczanie studentom informacji zwrotnej na temat stopnia osiągnięcia efektów uczenia się w ramach poszczególnych zajęć.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Treści programowe na kierunku kulturoznawstwo są zgodne z efektami uczenia się i uwzględniają wiedzę w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek: nauki o kulturze i religii (wiodąca) oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach. Treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla zajęć uwzględnionych w planie studiów i zapewniają osiągnięcie przedmiotowych efektów uczenia się.

Program studiów właściwie określa czas trwania studiów i liczbę ECTS konieczną do ukończenia studiów. Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta została określona właściwie, co zapewnia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Sekwencja zajęć oraz dobór form zajęć zakłada progresywny przyrost wiedzy studenta oraz umiejętności, zwłaszcza w zakresie umiejętności praktycznych. Na studiach stacjonarnych plan studiów

uwzględnia możliwość zdobycia przez studenta ponad 30% ECTS w ramach zajęć do wyboru, co jest zgodne z wymaganiami. Na studiach niestacjonarnych wymóg ten nie został spełniony.

Plan studiów dla kierunku kulturoznawstwo o profilu praktycznym w wystarczającym stopniu i zgodnie z wymogami zapewnia zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne. Na ocenianym kierunku prowadzone jest kształcenie w zakresie dwóch języków obcych – japońskiego i angielskiego oraz wprowadzenie do języka koreańskiego. Na kierunku nie prowadzono zajęć na odległość, wprowadzono je dopiero w sytuacji pandemii.

Metody kształcenia są różnorodne, uwzględniają najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, stymulują studentów do samodzielnej pracy i pozwalają na wybór własnej ścieżki kształcenia. W nauczaniu stosuje się zaawansowane techniki komputerowe i multimedialne. Przyjęte metody kształcenia językowego pozwalają na osiągnięcie zakładanego poziomu znajomości języka. Na kierunku kulturoznawstwo możliwe jest dostosowanie ścieżki i metod kształcenia do indywidualnych potrzeb studentów, w tym osób z niepełnosprawnościami.

Organizacja procesu nauczania jest prawidłowa, pozwala studentom na udział w zajęciach i pracę własną. Na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych zastosowane odpowiedni dla każdego trybu układ zajęć z uwzględnieniem czasu koniecznego na relaks. Czas przeznaczony na sprawdzenie i ocenę osiągnięć studenta jest właściwy i pozwala na informację zwrotną o stopniu osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się.

Efekty uczenia się dla praktyk zostały niewłaściwie sformułowane, przez co nie są możliwe do osiągnięcia przez wszystkich studentów. Umieszczenie praktyk w planie studiów jest niewłaściwe, gdyż nie zostały przypisane do konkretnego etapu studiów. Nie jest możliwa właściwa weryfikacja efektów uczenia się osiąganych w ramach praktyk, gdyż nie określono właściwego trybu weryfikacji, nie zapewniono odpowiednio kompetentnego opiekuna praktyk; brak procedur hospitacji praktyk nie pozwala na ocenę warunków odbywania praktyk. Na ocenianym kierunku nie stosuje się systematycznych ocen programu, organizacji i przebiegu praktyk z udziałem studentów.

W zakresie realizacji programu studiów, w tym: treści programowych, harmonogramu realizacji programu studiów oraz form i organizacji zajęć, metod kształcenia, praktyk zawodowych, organizacji procesu nauczania i uczenia się można sformułować następujące zastrzeżenia:

1. Jednostka nie stworzyła przejrzystego systemu ECTS, gdyż takim samym formom zajęć przyznaje się różną liczbę punktów, zaś zajęcia z nauki języka angielskiego zostały niedoszacowane.
2. Na studiach niestacjonarnych nie przewidziano zajęć do wyboru, co jest niezgodne z wymogami.
3. Efekty uczenia się dla praktyk zostały sformułowane zbyt szeroko i nie jest możliwe ich osiągnięcie przez wszystkich studentów. Odbywanie praktyk zawodowych w instytucjach zewnętrznych nie zostało przypisane do kolejnych etapów studiów, co przy ich dużym wymiarze (720 godz.) może stanowić problem w organizacji przez studenta własnego procesu kształcenia. Metody weryfikacji efektów uczenia się, organizacja praktyk, dokumentacja i nadzór wymagają weryfikacji.
4. Do praktyk zawodowych niezgodnie z wymogami zaliczono 240 godzin warsztatów praktycznych odbywanych na terenie uczelni, które nie przygotowują studentów do pracy w konkretnym zawodzie i właściwym środowisku zawodowym.

Zalecenia

1. Stworzyć przejrzysty system ECTS właściwie oceniający nakład pracy studenta w ramach poszczególnych form zajęć, w tym w ramach lektoratu języka angielskiego.

2. Zapewnić w programie studiów niestacjonarnych zajęcia do wyboru w minimalnym wymiarze 30% ECTS koniecznych do ukończenia studiów.
3. Nie zaliczać do praktyk zawodowych warsztatów praktycznych odbywanych na terenie uczelni, które nie przygotowują studentów do konkretnego zawodu.
4. Zapewnić dobór miejsc praktyk w sposób gwarantujący osiągnięcie przez studentów zakładanych dla praktyk efektów uczenia się.
5. Sformułować efekty uczenia się dla praktyk zawodowych tak, aby były możliwe do osiągnięcia przez wszystkich studentów.
6. Przypisać praktyki zawodowe do konkretnego etapu (lub etapów) studiów.
7. Wprowadzić oceny praktyk przez nauczyciela akademickiego związanego z ocenianym kierunkiem studiów, który może ocenić wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte w czasie praktyk.
8. Określić:
9. kryteria, które muszą spełniać instytucje, w których studenci odbywają praktyki zawodowe,
10. reguły zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta,
11. warunki kwalifikowania na praktykę,
12. procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy i określania ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym dla praktyk,
13. reguły przeprowadzania hospitacji praktyk,
14. zadania opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania oraz zakres współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposoby komunikowania się.
15. Wprowadzić systematyczną ocenę przez studentów: programu praktyk, osób sprawujących nadzór nad praktykami z ramienia uczelni oraz opiekunów praktyk, realizacji praktyk, efektów uczenia się osiąganych na praktykach.
16. Zaleca się podjęcie działań naprawczych mających na celu usunięcie nieprawidłowości prowadzących do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady rekrutacyjne zostały określone w sposób czytelny i pozornie nie eliminują żadnej z grup kandydatów. Przyjęcie na studia następuje w drodze konkursu świadectw z uwzględnieniem ocen z języka polskiego i języka obcego nowożytnego. Od obcokrajowców oczekuje się znajomości języka polskiego na poziomie co najmniej B1, a w sytuacji, gdy nie ma potwierdzenia tego typu kompetencji w dokumentacji, odbywa się rozmowa kwalifikacyjna. Nie podano jednak zasad przeliczania punktów ani reguł tworzenia list rankingowych, zaś o przyjmowaniu kandydatów na studia w rzeczywistości decyduje kolejność zgłoszeń, co nie zapewnia równych szans wszystkim kandydatom. Jednocześnie określenie kryterium wstępne odnoszące się do znajomości dowolnego języka nowożytnego zakłada możliwość przyjęcia osoby z nieznaną znajomością języka angielskiego, co wyklucza jego uczestnictwo w niektórych zajęciach programowych prowadzonych w tym języku. Aby zapewnić właściwy poziom przyjmowanych studentów, zaleca się określenie minimalnego progu punktowego i listę przyjęć uzależnić od średniej ocen, a nie od kolejności zgłoszeń, a ponadto wskazać jako warunek niezbędny znajomość języka angielskiego w celu zapewnienia pełnego uczestnictwa w ofercie dydaktycznej kierunku.

Podane zasady przyjmowania kandydatów posiadających zagraniczne świadectwo dojrzałości bądź dyplom ukończenia studiów za granicą nie budzą zastrzeżeń. Przewidziano także formy pomocowe dla kandydatów z niepełnosprawnością. W tym zakresie przedstawione zasady rekrutacji stwarzają równe szanse dla osób ubiegających się o przyjęcie na studia na kierunku kulturoznawstwo.

Na ocenianym kierunku istnieje również możliwość ubiegania się o przyjęcie na studia na podstawie uznania efektów uczenia się zarówno uzyskanych poza systemem studiów, w tym za granicą, co określa Regulamin potwierdzania efektów uczenia się z 2020 roku. Uznanie efektów uczenia się odbywa się na podstawie dokumentacji przedstawionej przez kandydata, potwierdzającej jego doświadczenie zawodowe, instytucjonalne, nabyte w systemach kształcenia zorganizowanego instytucjonalnie poza systemem studiów oraz w czasie uczenia się niezorganizowanego instytucjonalnie, jak również na podstawie przeprowadzonych egzaminów i zaliczeń, których rodzaj jest określony w zależności od wyznaczonych efektów podlegających weryfikacji. Weryfikacją zajmuje się Wydziałowa Komisja ds. weryfikacji efektów uczenia się, powoływana każdorazowo przez Dziekana.

Zastrzeżeń nie budzą procedury zasady i dyplomowania. Dotychczas kierunek funkcjonował jako ogólnoakademicki, w związku tym powstające na nim prace dyplomowe w pełni realizowały efekty przypisane do tego typu kierunków, co potwierdza analiza wybranych prac. W związku z praktycznym charakterem kierunku nastąpiła zmiana zasad dyplomowania i wedle nowych założeń prace mają mieć charakter projektowy i zadaniowy. Prace mają składać się z dwóch części: części tekstowej – merytorycznej i dokumentacji przeprowadzonych działań praktycznych. Przewidziana forma i tryb przygotowywania pracy licencjackiej w nowej formie są zgodne z profilem praktycznym studiów na kierunku kulturoznawstwo i pozwolą zweryfikować efekty uczenia się zdobyte przez studenta w procesie kształcenia i realizacji programu studiów. Pracy dyplomowe w obecnej formule powstają pod opieką pracownika co najmniej ze stopniem doktora. Po zatwierdzeniu przez promotora i po sprawdzeniu w systemie antyplagiatowym praca stanowi podstawę dopuszczenia do egzaminu dyplomowego. Zakres egzaminu dyplomowego oraz formę i sposób jego przeprowadzania określa Rada Wydziału. Egzamin dyplomowy, jak do tej pory, czyli do czasu wygaśnięcia kierunku w formule akademickiej, składa się z 3 pytań dotyczących zagadnień z listy, która jest dostępna studentom przed egzaminem. Lista 44 zagadnień jest wyczerpująca i odnosi się do wszystkich treści poznawanych przez studentów w trakcie całego okresu studiów - od podstaw kulturoznawczych po tematy związane z szeroko pojętą kulturą Japonii. Z racji zmiany profilu studiów – docelowo zakres zagadnień ma być poszerzony o komponent praktyczny. Przedstawione zasady dyplomowania – realizowane i zakładane, są czytelne i weryfikowalne.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się również nie budzą zastrzeżeń. Egzaminy przewidziano jako weryfikację wiedzy zdobytej podczas zajęć prowadzonych przede wszystkim w formie wykładów, natomiast zajęcia aktywizujące studentów kończą się zaliczeniem. Szczegółowe formy zaliczenia przedmiotu (np. test, prezentacja, kolokwia ustne i pisemne, zadania praktyczne, projekt) określono w sylabusach przedmiotów. Przewidziane formy weryfikacji pozwalają na ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Różnorodność metod stosowanych w różnym natężeniu w zależności od przedmiotu sprawia, że weryfikację należy uznać za wielokierunkową, umożliwiającą sprawdzenie różnych obszarów wiedzy, jak też różnorodnych umiejętności i kompetencji społecznych, praktycznych, co potwierdzają analizy wybranych prac etapowych i dyplomowych. Tylko nieliczne z nich wykazują braki w zakresie komentarza czy zawierają zawyżone oceny w stosunku do jakości pracy, więc rekomenduje się zwrócenie baczniejszej uwagi na opiniowanie prac.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów, a także prac dyplomowych (powstałych w ramach kierunku ogólnoakademickiego; brak jeszcze prac o profilu praktycznym z powodu niezakończenia pełnego cyklu kształcenia w nowej formule) oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscypliny nauki o kulturze i religii, jak i nauk społecznych, do których kierunku został przyporządkowany. Wszystkie formy zaliczeń powiązane są z przyporządkowanymi dla kierunku efektami uczenia się i opisane w sylabusach przedmiotów. W wypadku zajęć służących opanowaniu języka obcego co najmniej na poziomie B2 i języka japońskiego na poziomie N3 lub N2 za podstawową metodę weryfikacji uznano egzamin (ustny/pisemny). Szczegółowe dane dotyczące warunków uzyskania zaliczenia zamieszczone są w sylabusach przedmiotów dostępnych w sieci w systemie USOS. Ogólne zasady weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen. Wszystkie sylabusy są zbudowane według jednego wzorca, zawierają tabele odnoszące się do efektów uczenia się, stosowanych zasad weryfikacji, kryteriów i ocen, co stwarza możliwości ich porównania oraz weryfikowania. Określone zasady weryfikacji nie eliminują żadnej z grup studentów, w tym osób z niepełnosprawnościami.

Weryfikacja osiągania efektów uczenia się nie budzi większych zastrzeżeń. Na przykład obowiązkowy przedmiot na II roku I stopnia Metodologia badań (konwersatorium), zakłada weryfikację wiedzy na podstawie pisemnego egzaminu w formie pracy pisemnej, w oparciu o materiał z zajęć i lekturę własną opracowań z listy zamieszczonej w sylabusie. W pracach podjęto tematy dotyczące różnych metodologii badań z zakresu nauk o kulturze i religii, np. etnolingwistyki, strukturalizmu i funkcjonalizmu. Praca pisemna daje możliwość weryfikacji wiedzy faktograficznej, historycznej, w mniejszym stopniu weryfikacji umiejętności i kompetencji, chyba że w zakresie prezentacji danych w formie wypowiedzi pisemnych. Zróżnicowane oceny z egzaminu zdają się potwierdzać właściwe podejście do weryfikacji tych efektów, ale brak recenzji nie pozwala określić, na ile oceny są adekwatne do zawartości. Z kolei z przedmiotu na II roku I stopnia *dzieje nowożytnej kultury Zachodu* zaplanowano test. Zawiera ona pytania otwarte, co daje możliwość wykazania się studentowi zdobytą wiedzą. Przyjęte kryteria oceny należy uznać za czytelne - trzeba uzyskać minimum 60% pkt., aby otrzymać ocenę dostateczną. Odbiciem miarodajności przyjętej strategii punktowej są zróżnicowane oceny od 2 do 5. Podobną praktykę stosuje się również na innych zajęciach kończących się egzaminem, co należy uznać za poprawne rozwiązanie.

W większości wypadków rzetelnie ocenione zostały również prace dyplomowe (profil ogólnoakademicki) studiów stacjonarnych i niestacjonarnych – wszystkie recenzje są dokładne, z nielicznymi brakami (np. niekiedy nie ma żadnych uwag na temat błędów językowych, nikłego stopnia samodzielności pracy, nieznacznej liczby wykorzystanych źródeł). Obowiązujący na kierunku system sprawdzania i oceniania nakierowany jest na studenta, umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz ocenę stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Powyższe uwagi odnoszą się do prac powstałych na profilu ogólnoakademickim.

Na Uczelni zasady związane z sytuacjami konfliktowymi dotyczącymi procesu studiowania zawiera Regulamin studiów. Opisano w nim procedury związane z postępowaniem w wypadku plagiatów oraz w sprawach dotyczących przeprowadzania egzaminów komisyjnych.

Na uczelni działa Komisja Antymobbingowa powołana Zarządzeniem Rektora 1 czerwca 2015 roku, do której pracownicy również mogą składać skargi. Naganne zachowania studentów zgłaszane są z kolei do działającej na Uczelni komisji dyscyplinarnej do spraw studenckich, która działa zgodnie z Uchwałą Senatu, a także opiekunowi roku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium częściowo spełnione.

Uzasadnienie

Obowiązujące w jednostce zasady rekrutacyjne, mimo że nie eliminują żadnej z grup, nie gwarantują bezstronnych zasad przyjęcia kandydatów, gdyż decyduje kolejność zgłoszeń, a nie próg punktowy. Ponadto znajomość dowolnego języka nowożytnego jako jedno z kryteriów przyjęć na kierunek zakłada możliwość podjęcia studiów przez osobę bez znajomości języka angielskiego, co eliminuje ją z uczestnictwa w zajęciach prowadzonych w tym języku. Kryteria dotyczące weryfikacji osiągnięć, zaliczania semestrów i lat oraz dyplomowania należy uznać za spełnione - w odniesieniu do kierunku ogólnoakademickiego, ponieważ brak prac z profilu praktycznego, gdyż cykl kształcenia jeszcze się nie zakończył. Wszelkie zasady oceny, weryfikacji i zaliczania są czytelne i nie dyskryminują żadnej z grup. Stosowane metody weryfikacji efektów uczenia się są poprawnie dobrane, a przegląd materiałów poddanych ocenie (prace etapowe, egzaminacyjne, dyplomowe) potwierdza skuteczność przyjętego systemu - w odniesieniu do kierunku ogólnoakademickiego, w wypadku zajęć warsztatowych i konwersatoryjnych - także praktycznego.

W zakresie przyjęcia na studia można sformułować następujące zastrzeżenia:

1. Kryteria rekrutacyjne są niewłaściwe (decyduje kolejność zgłoszeń, a nie kryteria merytoryczne; znajomość dowolnego języka nowożytnego uniemożliwia kandydatom przyjętym na studia bez znajomości języka angielskiego pełne uczestnictwo w zajęciach w tym języku).

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

1. Wprowadzenie merytorycznych kryteriów rekrutacyjnych – lista rankingowa, a nie kolejność zgłoszeń; wskazanie wymogu znajomości języka angielskiego jako kryterium przyjęcia na studia.
2. Zaleca się podjęcie działań naprawczych mających na celu usunięcie nieprawidłowości prowadzących do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kadra naukowa prowadząca kształcenie na kierunku kulturoznawstwo, studia I stopnia liczy 26 osób. To w zdecydowanej większości nauczyciele akademicki związani z dziedziną nauk humanistycznych i dziedziną nauk społecznych. Reprezentują takie dyscypliny jak: nauki o kulturze i religii (8 osób) oraz nauki o komunikacji społecznej (2 osoby), do których został przyporządkowany kierunek. Zajęcia prowadzą także przedstawiciele innych dyscyplin naukowych (literaturoznawstwa, językoznawstwa, historii, filozofii), także uznanej w Japonii dziedziny - Japońskiej Sztuki Drog Herbaty oraz praktycy, prowadzący działalność artystyczną w obszarze właściwym dla kierunku (dziennikarz, przedsiębiorca, właściciel firmy projektowej, propagator tradycji Urasenke w Polsce i za granicą, pedagog teatralny,

producent teatralny, informatyk). Zakres badań naukowych nauczycieli akademickich jest zgodny z treściami nauczania poszczególnych przedmiotów, wskazanych w sześciu modułach, takich jak np. *historia kultury Japonii, kultura duchowa i religie Japonii, japońska droga herbaty, antropologia kulturowa Azji Wschodniej, audiowizualność w kulturze, monitorowanie mediów japońskich*. To specjaliści w swojej dziedzinie: etnolodzy, antropolodzy, japoniści, filmoznawcy, literaturoznawcy i językoznawcy, teatrologi, oraz praktycy – osoby prowadzące działalność artystyczną i organizacyjno-marketingową, co w przypadku przedmiotów o charakterze warsztatowym, praktycznym, jest szczególnie ważne (np. zajęcia z zakresu rękodzieła japońskiego, warsztaty teatralne, które prowadzi aktor znawca japońskiego Teatru Nô, warsztaty redakcyjne, pisarskie, dziennikarstwo mediów elektronicznych, negocjacyjne – socjolog). Wszystkie osoby prowadzące zajęcia na kierunku posiadają aktualny dorobek naukowy i artystyczny oraz doświadczenie zawodowe umożliwiające prawidłową realizację zajęć na kierunku i nabywanie przez studentów kompetencji badawczych i umiejętności praktycznych. Świadectwem są liczne publikacje monograficzne ich autorstwa dotyczące historii kultury Japonii, teatru japońskiego, literatury i sztuki Japonii oraz kultury audiowizualnej krajów azjatyckich. Spośród wszystkich członków kadry tylko 6 osób (w tym 2 profesorów tytularnych, 2 doktorów i 2 magistrów) to pracownicy etatowi, zatrudnieni w PJATK. Dwóch to Japończycy, wykładowcy uczelni w Tokio. Osoby te prowadzą 62% godzin zajęciowych, spełniając wymóg ustawowy. Pozostałe osoby, zatrudnione na umowy zlecenia, to przede wszystkim pracownicy Uniwersytetu Warszawskiego (w tym 1 prof., 3 dr. hab., 10 dr., 3 mgr.) i oraz innych instytucji. To badacze i praktycy pasjonujący się kulturą Japonii. Lektoraty (zajmujące w programie nauczania ważną pozycję) prowadzone są przez osoby w pełni kompetentne, absolwentki japonistyki, koreanistyki, posiadające odpowiednie certyfikaty poświadczające ich znajomość języków japońskiego i koreańskiego.

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Struktura kwalifikacji, liczebność kadry, w stosunku do liczby studentów, stabilność zatrudnienia oraz jej różnorodność i kompleksowość jest ściśle skorelowana z programem studiów, co umożliwia prawidłową realizację zajęć.

Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia posiadają także odpowiednie kompetencje dydaktyczne, nabywane dzięki udziałowi w wielu warsztatach organizowanych w Polsce i Japonii (np. warsztaty sztuki hanou, warsztaty ze znajomości języka koreańskiego, Drogi Herbaty), opracowywanie podręczników do nauki języka japońskiego dla początkujących i średniozaawansowanych, współpracę ze szkołami oraz kursy z zakresu wykorzystywania technik komputerowych w kształceniu na odległość, organizowanych przez Uczelnie (PJATK).

Jednostka przykładą dużą wagę do właściwej obsady zajęć. Obsady dokonuje koordynator kierunku, piastujący funkcję Dziekana sześciuosobowego Wydziału Kulturoznawstwa – jednostki prowadzącej kierunek. W wyniku nieformalnych rozmów z pozostałymi członkami Wydziału stara się pozyskać do współpracy nauczycieli akademickich, których dorobek naukowy w pełni odpowiadałby treściom przedmiotów podstawowych, kierunkowych i specjalistycznych. Prowadzenie zajęć proponuje się więc konkretnym osobom, nie ogłaszając konkursów. Podobnie przedmioty w zakresie kształcenia języków (również języka japońskiego i chińskiego) powierza się kadrze o właściwych kompetencjach merytorycznych i dydaktycznych. Żadnych zastrzeżeń nie budzi obsada modułów specjalizacyjnych. Zróżnicowanie kadry pod względem subdyscyplin (np. etnolog, antropolog, orientalista, japonista, językoznawca, filozof, socjolog, literaturoznawca, medioznawca) jest adekwatne do potrzeb dydaktycznych wynikających ze specyfiki programu studiów mocno sprofilowanych pod kątem wiedzy

o Japonii. Bloki zajęć warsztatowych prowadzą osoby o dużym doświadczeniu praktycznym, realizujące różne projekty artystyczne i kuratorskie (np. Wystawy Itte kaete, Tam i z powrotem japońskiej grupy Hyslom w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, projektowanie okładek płyt i materiałów promocyjnych dla wytwórni płytowych wystawy plakatów). SeminaRIA licencjackie przydziela się samodzielnym pracownikom naukowym lub doktorom, podobnie jak wykłady. Są to pracownicy z dużym dorobkiem naukowym, którzy prowadzą badania naukowe w obrębie różnych, często rzadkich subdyscyplin nauk humanistycznych, co sprzyja nabywaniu przez studentów kompetencji badawczych i umożliwia im pisanie prac z różnych zakresów tematycznych wiedzy o kulturze Japonii i jej kreowaniu w mediach. Potencjał kadrowy, jakim dysponuje jednostka, wykorzystany jest właściwie. Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w PJATK jest zgodne z wymogami. Większość pracowników prowadzi na kierunku zróżnicowane co do stopnia trudności zajęcia na poziomie 210 godzin, lektorzy języka japońskiego realizują pensum w wymiarze 420 godzin. Nauczyciele akademicy i inne osoby prowadzące zajęcia na kierunku są w pełni przygotowani do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Polityka kadrowa Jednostki polega na zapewnieniu stałej kadry naukowo-dydaktycznej, której kwalifikacje odpowiadają prowadzonemu kierunkowi studiów I stopnia i realizowanych w jego ramach zajęć. Na Wydziale Kultury Japonii PJATK zatrudnionych na stałe jest zaledwie 6 pracowników, priorytetem jest więc przede wszystkim pozyskiwanie do współpracy osób spoza uczelni macierzystej. Kierunek, na którym studiuje około 100 studentów, nie pozwala na stałe zatrudnienie osób, którym można by zapewnić możliwość zrealizowania pełnego pensum na uczelni sprofilowanej technicznie. To skutkuje przyjmowaniem przez władze uczelni do prowadzenia zajęć na kierunku nauczycieli na umowę zlecenie. Brak możliwości zatrudnienia nowych osób na pełny etat sprawia, że brakuje procedur konkursowych. Kryteria doboru nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia nie są formułowane w żadnym dokumencie. Z analizy dorobku nauczycieli akademickich, prowadzących zajęcia, wynika, że zostali wybrani właściwie do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć na profilu praktycznym, tak w zakresie dorobku naukowego lub artystycznego, jak i doświadczenia praktycznego, kwalifikacji dydaktycznych i udziału w procesie umiędzynarodowienia studiów. O przedłużeniu umowy z osobami niezatrudnionymi w Uczelni decydują, prócz wyników hospitacji także oceny formułowane przez studentów w ankietach „wewnętrznych”, papierowych, przeprowadzanych na końcu semestru na każdych zajęciach prowadzonych na kierunku.

Dodatkowo nauczyciele akademicy i inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani przez studentów w ankietach elektronicznych. Rezultat badań ankietowych oraz wyniki hospitacji przeprowadzanych przez Dziekana Wydziału, co roku w przypadku osób niezatrudnionych na stałe w jednostce, raz na cztery lata w przypadku pracowników PJAK, którzy poddawani są także procesowi ewaluacji wdrożonemu w Uczelni, są podstawowymi narzędziami polityki kadrowej realizowanej przez jednostkę. Wyniki ankiet, hospitacji i okresowej oceny nauczycieli akademickich są podstawą do doskonalenia poszczególnych członków kadry oraz planowania rozwoju poszczególnych pracowników etatowych.

Funkcjonujący na Uczelni PJATK system motywowania kadry, służący kreowaniu warunków stymulujących jej rozwój naukowy i zdobywanie kompetencji i doświadczeń niezbędnych do prowadzenia zajęć na kierunku, nastawiony jest przede wszystkim na finansowanie nauczycielom akademickim wyjazdów zagranicznych do Japonii, Korei, Tajlandii i innych krajów azjatyckich na konferencje naukowe, staże i warsztaty. Wielu nauczycieli akademickich skorzystało z tych możliwości. Dzięki wsparciu uczelni mogło prowadzić badania terenowe w Mongolii i Chinach, Tajlandii, wyjeżdżać na wizyty studyjne na Sri Lankę, na uniwersytety japońskie Tama Art. University, Kanazawa Gakui

University, Uniwersytet Waseda i inne, odbywać staże i szkolenia w zakresie języka japońskiego i kultury Japonii. Uczelnia wspiera awanse pracownicze, umożliwiając pracownikom staranie się o urlop naukowy.

W związku z koniecznością przejścia Uczelni na tryb nauczania zdalnego wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni w zakresie pracy na różnych platformach, przede wszystkim MS Teams. Kursy udostępnione on-line przygotowano dla pracowników zaraz po wprowadzeniu lockdownu. To pozwoliło na zróżnicowanie metod pracy ze studentami i poszukiwanie nowych sposobów ich aktywizowania w czasie zajęć odbywających się w przestrzeni wirtualnej.

Osobom szczególnie zaangażowanym w działalność naukową, dydaktyczną czy organizacyjną Rektor przyznaje jednorazowe dodatki motywacyjne, choć zasady ich przyznawania nie są znane wszystkim pracownikom. Rekomenduje się zatem dookreślenie ich i większą transparentność.

Wszelkie sytuacje konfliktowe między pracownikami rozstrzyga Dziekan Wydziału. W sytuacjach, w których dochodzi do naruszenia bezpieczeństwa oraz dyskryminacji i przemocy nauczyciele mogą zwrócić się do działającej na Uczelni Komisji antymobbingowej.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Nauczyciele akademicki i inne osoby prowadzące zajęcia na kierunku kulturoznawstwo I stopnia są w pełni kompetentni do realizacji programu studiów. Posiadają dorobek naukowy w zakresie wiedzy o kulturze Japonii dawnej i współczesnej, różnych praktyk codzienności właściwych tej kulturze, języka, filmu, teatru i literatury japońskiej, komunikacji w mediach tradycyjnych i w cyfrowych, które mieszczą się w obszarze nauk humanistycznych i w dziedzinach, do których przyporządkowane zostały efekty uczenia się. Prowadzone przez nich badania naukowe, wielokrotnie bardzo specjalistyczne, znajdują odzwierciedlenie w treściach nauczania przedmiotów kierunkowych oraz warsztatowo- praktycznych realizowanych na kierunku. W prowadzeniu zajęć wykorzystują swoje doświadczenie zdobyte na uczelniach japońskich, kompetencje dydaktyczne nabywane na specjalistycznych kursach, także praktyczną wiedzę. Są aktywni w lokalnym środowisku, współorganizując wiele imprez i wydarzeń artystycznych, angażując w nie studentów, którzy także w ten sposób mogą nabyć kompetencji społecznych i rozwijać swoje praktyczne umiejętności w zakresie organizacji życia kulturalnego i promocji dziedzictwa kulturowego Japonii w Polsce. To świadczy o ich dobrym przygotowaniu do prowadzenia zajęć na studiach o profilu praktycznym. Polityka kadrowa realizowana w Jednostce opiera się przede wszystkim na pozyskiwaniu do współpracy znawców kultury Japonii, badaczy specjalizujących się w tym zakresie, także na motywowaniu pracowników do samorozwoju przez współfinansowanie i finansowanie im naukowych staży i warsztatów w krajach azjatyckich oraz na uczelniach w innych krajach. Wydział prowadzący kierunek nie ma rozwiniętych procedur w zakresie ewaluacji i motywacji, ale stara się zapewnić odpowiednią kadrę, która poddawana jest okresowej ocenie, również przez studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia na kierunku odbywają się w trzech budynkach położonych na kampusie w centrum Warszawy, w których znajdują się 4 sale audytoryjne (od 216 do 50 miejsc) 14 pracowni specjalistycznych, 22 laboratoria językowe, sale dydaktyczne oraz pokoje dla pracowników, w których prowadzone są konsultacje indywidualne ze studentami. Sale audytoryjne wyposażone są w najnowszą aparaturę do przekazu audiowizualnego (projektory AV), w salach dydaktycznych, o zróżnicowanej liczbie miejsc, znajdują się telewizory z odtwarzaczami video i radioodtwarzaczami CD. Pracownie językowe dodatkowo wyposażone są w tablice multimedialne i inny sprzęt audiowizualny z najnowszym oprogramowaniem, niezbędny do nauki języków obcych, w tym języka japońskiego i koreańskiego. Studenci i pracownicy mogą korzystać także z 23 sal komputerowych, tworzących Laboratorium Ogólne, w którym znajduje się w sumie 600 stanowisk komputerowych, także z Pracowni Sztuki - dużego pomieszczenia z lustrami naściennymi, rampami oświetleniowymi, nagłośnieniem, przeznaczonego do różnego typu warsztatów, np. warsztatów teatralnych, rękodzieła Aikido, oraz ze studia nagrań odpowiednio wyciszonego i wyposażonego w greabox i profesjonalny sprzęt umożliwiający prowadzenia trickowych nagrań video. Na terenie budynków, dwóch już zmodernizowanych, przygotowano także miejsca do pracy własnej studentów (np. na antresoli i w szerokich holach). Studenci po uprzednim zgłoszeniu potrzeby skorzystania z sal wyposażonych w odpowiedni sprzęt, mogą z nich korzystać poza czasem zajęć dydaktycznych. Liczba oraz ich wyposażenie i różnorodne przeznaczenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i umożliwiają studentom osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, są także adekwatne do warunków rzeczywistych przyszłej prac.

Uczelnia posiada dostęp do krajowych i międzynarodowych zasobów sieci, m.in. do Ogólnopolskiej Sieci Optycznej PIONIER, europejskiej sieci GEANT2. Na całej Uczelni studenci mają dostęp do sieci bezprzewodowej, co umożliwia im połączenie z Internetem w ramach projektu EDUROM. W przypadkach braku prywatnego sprzętu komputerowego mogą skorzystać z komputerów umieszczonych w bibliotece i pracowniach. Studenci posiadają własne konta pocztowe oraz dostęp do 1GB miejsca do przechowywania plików na serwerze uczelnianym (FTP). To umożliwia im np. tworzenie własnej strony internetowej i wykonywanie zespołowych projektów. Na publicznym dysku, do którego mają dostęp, nauczyciele i osoby prowadzące zajęcia mogą umieszczać materiały dydaktyczne i prezentacje. W przypadku prowadzonych na kierunku zajęć warsztatowych oraz zajęć specjalistycznych wymagających fachowej literatury lub audiowizualnych materiałów, trudno dostępnych w bibliotece, to jest niezwykle ważne. Dzięki umowie Uczelni z firmą Microsoft studenci w czasie trwania studiów mogą bezpłatnie pobierać aplikacje potrzebne do realizacji projektów i instalować je na domowych komputerach. PJATK dysponując Electronic Licenses Management Server, udostępnia swym studentom największą w Polsce bazę oprogramowania.

Infrastruktura informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne, nowoczesne, umożliwiają w pełni prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych. Ich liczba wielkość i układ, także liczba stanowisk komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne

wykonywanie czynności badawczych przez studentów i nabywanie praktycznych umiejętności niezbędnych w przyszłej pracy projektowej, redakcyjnej i animacyjnej.

Wyposażenie zapewnia więc prawidłową realizację procesu dydaktycznego, umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, stwarza odpowiednie warunki do prowadzenia działalności praktycznej i naukowej.

Biblioteka mieszcząca się w budynku C nie jest duża. W czytelni znajduje się 30 miejsc do pracy własnej i grupowej, w tym kilka stanowisk komputerowych i jedno stanowisko umożliwiające pracę osobom niedowidzącym, wyposażone w czytnik wspomagający. Studenci mogą w niej skorzystać z nagrywarki i czytnika DVD i sieci Bluetooth i WiFi. W wolnym dostępie znajduje się księgozbiór podręczny: wydawnictwa encyklopedyczne i słownikowe oraz 65 tytułów czasopism, niezbędny do przygotowania się do niektórych zajęć zaplanowanych w programie studiów. Ilość miejsc i wyposażenie pomieszczenia bibliotecznego są wystarczające dla studentów kierunku. Godziny otwarcia biblioteki oraz elektroniczny system PATRON, stwarzają dogodne warunki do korzystania z zasobów tradycyjnych i cyfrowych, jakimi dysponuje biblioteka Uczelni.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna zgodna jest z przepisami BHP i dostosowana jest odpowiednio do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. W dwóch budynkach, w których prowadzone są zajęcia, znajdują się windy (z oznakowaniem brajlowskim), rampy dojazdowe dla wózków, toalety dla niepełnosprawnych. Uczelnia dysponuje także specjalistycznym sprzętem, posiada urządzenie do wwożenia wózków po schodach (schodołaz) przydatny np. w budynku C, w którym znajduje się m.in. Pracownia Sztuki. Na korytarzu, tuż przy bibliotece, znajduje się jedno z dwóch urządzeń kserograficznych sterowanych głosem, jakimi dysponuje uczelnia. Uruchamia się je za pomocą odpowiedniego kodu dostępu, który otrzymują studenci z niepełnosprawnościami. Wszystko to zapewnia osobom z różnymi niepełnosprawnościami komfort i pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności badawczej i praktycznej.

W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość zapewniony jest dostęp do infrastruktury informatycznej i oprogramowania umożliwiającego synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia. Zgłaszane przez studentów braki sprzętowe (kamery, komputery) władze uczelni starają się uzupełnić, wypożyczając im sprzęt niezbędny do pełnego uczestnictwa w zajęciach online.

Księgozbiór, jakim dysponuje biblioteka, to 12 000 tytułów książek w postaci papierowej i elektronicznej. W większości to pozycje z zakresu nauk technicznych i informatyki, tylko 4 % ogólnych zasobów zajmują pozycje z zakresu historii i kultury i Japonii, wiedzy o sztuce, filmie, architekturze, także beletrystyka japońska oryginalna i w tłumaczeniach polskim i angielskim. Są one zgodne co do aktualności, tematyki i zasięgu językowego z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Ich liczba odpowiada ilości studentów na kierunku. Zgłaszane co roku przez nauczycieli prowadzących zajęcia pozycje są sukcesywnie kupowane. Ten dedykowany studentom kierunku kulturoznawstwo zasób, stosunkowo niewielki, wzbogacają zbiory innych bibliotek, np. Wydziału Informacji i Kultury przy Ambasadzie Japonii, Biblioteki Akademii Sztuk Pięknych i Biblioteki Filmoteki Narodowej, z których mogą korzystać studenci kierunku, dzięki umowom podpisanymi przez Biblioteka PJATK z tymi instytucjami. Dodatkowo Biblioteka PJATK udostępnia swym czytelnikom wiele baz publikacji naukowych, np. Serwis EBSCO, Springer Lin. Wiley Online Library, Web of Sciences, Scopus. Udogodnieniem jest możliwość korzystania z tych baz nie tylko przez komputery z IP PJATK, ale również za pomocą VPN przez komputery spoza biblioteki. Biblioteka umożliwia także dostęp do książek elektronicznych dzięki wirtualnej czytelni NASBI ebookpoint oraz wypożyczalni książek przez platformę

EBL, na której zgromadzone są zasoby wydawców światowych: Cambridge University Press, Oxford University Press, Springer. Zbiory z zakresu wiedzy o kulturze Japonii, literatury i sztuki japońskiej biblioteka wzbogaca dzięki książkowym darowiznom wydawców japońskich. Wiele z tych pozycji studenci wykorzystują w trakcie pracy nad rozprawami licencjackimi i realizacji projektów inicjowanych na zajęciach. Zasoby biblioteczne dostępne są w formie tradycyjnej i cyfrowej - przy użyciu narzędzi informatycznych umożliwiających dostęp do światowych zasobów różnego typu.

Osoby z niepełnosprawnościami mogą liczyć na wsparcie pracowników biblioteki przy korzystaniu z zasobów, mają do dyspozycji w czytelni czytnik oraz kserograf. Część materiałów dydaktycznych w formie elektronicznej wykorzystywanych na zajęciach prowadzonych z użyciem metod i technik kształcenia na odległość lub w formie kształcenia hybrydowego (blended learning) umieszcza się na wewnętrznym dysku uczelni, do którego mają dostęp studenci.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom na całej Uczelni co semestr. Materiały wskazane w sylabusach a niedostępne w zasobach bibliotecznych przygotowuje się w wersji elektronicznej. W szczególnych przypadkach ich braku w bibliotekach, pracownicy kopiuje je, a skany zamieszczają na uczelnianym dysku lub w materiałach na platformie MS Teams, udostępniając je studentom w wersji elektronicznej. Infrastruktura informatyczna jest nieustannie unowocześniana. Komputery w laboratoriach podlegają corocznie modernizacji lub wymianie. Oprogramowanie jest także uaktualniane (sprzęt pozyskała Uczelnia od Japan International Cooperation Agency i zakupów z własnych środków).

Udział nauczycieli akademickich i studentów w okresowych przeglądach infrastruktury jest zapewniony, choć nie w pełnym zakresie. Pracownicy swoje uwagi, potrzeby zgłaszają do sekretariatu Wydziału, co skutkuje szybką interwencją. Zgłaszane usterki są usuwane, a potrzebny sprzęt uzupełniany sukcesywnie. Studenci sygnalizują je w ankietach, co nie zawsze brane jest pod uwagę przez zespół odpowiedzialny za dokonany przegląd. Rekomenduje się zatem zwiększenie udziału studentów w przeglądach infrastruktury i sprzętu.

Wydział odpowiadający za prowadzenie kierunku monitoruje zgodność zasobów z literaturą zalecaną w sylabusach i zabiega o ich sukcesywne uzupełnianie. Pracownicy przez sekretariat, zgłaszają do biblioteki co semestr listę pozycji z najnowszej literatury przedmiotu. Biblioteka stara się na bieżąco dokonywać ich zakupów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Kierunek prowadzony jest w trzech obiektach usytuowanych w bliskiej odległości od siebie, na terenie kampusu, co ułatwia planowanie zajęć dla studentów kierunku. W budynkach jest wystarczająca liczba sal dydaktycznych, wyposażonych w bardzo dobry sprzęt audiowizualny, co umożliwia realizację programu studiów bez zakłóceń. Pracownie do prowadzenia zajęć językowych są wyposażone w niezbędny sprzęt, a pracownie specjalistyczne, jak pracownia sztuki odpowiadają wymogom zajęć warsztatowych. Zakres tematyczny oraz zasięg językowy zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych odpowiada podstawowym potrzebom wynikającym z realizacji procesu kształcenia na ocenianym kierunku, w tym w szczególności osiągania efektów uczenia się mających na celu przygotowanie studentów do podejmowania i realizacji praktycznych zadań oraz prowadzenia badań.

Wielkość zasobów bibliotecznych, choć nie imponuje, dostosowana jest do liczebności studentów na ocenianym kierunku oraz planów jego rozwoju. Zasoby te są sukcesywnie dopełniane o najnowsze publikacje z dziedziny nauki, kultury i religii, przede wszystkim w zakresie historii kultury i sztuki japońskiej, etnografii, etnologii, medioznawstwa.

Pracownicy i studenci Wydziału mają możliwość dostępu do materiałów dydaktycznych znajdujących się nie tylko w zbiorach biblioteki uniwersyteckiej, ale także innych współpracujących z nią bibliotek. Uczelnia zapewnia bezprzewodowy dostęp do Internetu na terenie całej Uczelni. PJATK posiada bardzo dobre rozwiązania systemowe w zakresie gromadzenia danych na wewnętrznym dysku Uczelni, na którym każdy ze studentów ma własną przestrzeń do pracy i dzięki odpowiednim umowom Uczelni może korzystać za darmo z najnowszych programów Microsoft do obróbki materiałów elektronicznych. Baza dydaktyczno-naukowa spełnia też wymogi przepisów BHP i pozwala dostosować proces kształcenia do indywidualnych potrzeb osób z różnego typu niepełnosprawnościami, zapewnia im odpowiednie warunki do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Na Wydziale prowadzone są systematycznie przeglądy infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej oraz wyposażenia sal dydaktycznych w niezbędny sprzęt techniczny pod kątem nowoczesności, aktualności i sprawności, w zakresie odpowiadającym potrzebom kierunku: liczebności studentów oraz potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Nauczycielom akademickim, w mniejszym stopniu studentom, zapewnia się wpływ na rozwijanie i doskonalenie infrastruktury oraz zasobów bibliotecznych, informacyjnych i edukacyjnych. Rekomenduje się zatem zapewnienie studentom udziału w okresowych przeglądach, co będzie skutkowało świadomości ich realnego wpływu na przebieg procesu rozwoju i doskonalenia infrastruktury zgodnie z ich potrzebami.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Uczelnia prawidłowo określiła rodzaj, zasięg i zakres instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi prowadzi współpracę w zakresie praktyk zawodowych. Do tych instytucji należą jednostki muzealne, kulturalne oraz Ambasada Japonii. Jest to zgodne z zakładaną koncepcją kształcenia, w której studia humanistyczne są punktem wyjścia do uzyskania praktycznych kompetencji w obszarze kultury. Jest też to zgodne z sylwetką absolwenta kierunku: absolwenci mają być osobami prowadzącymi projekty kulturalne lub pracować na polu polsko-japońskiej współpracy turystycznej. Uczelnia jednak nie współpracuje ze wspomnianymi instytucjami w zakresie projektowania programu studiów.

Poszczególni nauczyciele ocenianego kierunku, w ramach realizacji własnych zajęć i warsztatów praktycznych, współpracują z instytucjami zewnętrznymi przy realizacji programu studiów. Wśród takich działań należy wymienić wszelkie działania związane ze współpracą z teatrami państwowymi w zakresie realizacji spektakli czerpiących z japońskiego teatru Nō, współpraca z galerią sztuki w

kontekście rozwoju perspektywy osobistego odbioru sztuki, współpraca z japońskim rodem herbacianym w zakresie poznawania Chanoyu - japońskiej ceremonii picia herbaty i związanych z tym zwyczajów. Działania te należy ocenić jednoznacznie pozytywnie. Podkreślić jednak należy, że są to działania własne nauczycieli akademickich, oderwane od procesu zarządzania kierunkiem, niebędące zaplanowanym procesem współpracy z otoczeniem, zgodnym z zaplanowanymi celami kształcenia na kierunku. Rekomenduje się, by podczas przeprowadzanych działań naprawczych, wziąć pod uwagę powyższe działania nauczycieli akademickich i wpleść je w nowotworzony proces współpracy z instytucjami zewnętrznymi.

Na ocenianym kierunku brak jest sformalizowanego procesu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Nie określono ram tej współpracy, nie wskazano dla niej celów, nie przewidziano też systemu konsultacji z instytucjami zewnętrznymi. Jednocześnie współpraca ta na poziomie zarządczym ocenianego kierunku nie istnieje również w sposób nieformalny. Uczelnia nie potrafiła podać żadnych przykładów wpływu instytucji zewnętrznych na projektowanie realizowanego programu studiów. Uczelnia nie prowadzi na ocenianym kierunku przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Na ocenianym kierunku dobrano do współpracy odpowiednie instytucje, zgodnie z koncepcją kształcenia i sylwetką absolwenta. Współpraca ta jest realizowana jednak wyłącznie w zakresie praktyk zawodowych. Nie prowadzi się w sposób sformalizowany współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie projektowania programu studiów. Współpraca przy realizacji programu studiów ma charakter incydentalny i jest prowadzona w wyniku działań własnych nauczycieli akademickich, nie posiada znamion świadomego procesu prowadzonego przez osoby zarządzające kierunkiem. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym ma charakter stały jedynie w odniesieniu do realizacji praktyk studenckich. Nie istnieje żadna inna forma współpracy z instytucjami zewnętrznymi. Uczelnia nie prowadzi też na ocenianym kierunku przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

W zakresie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku można sformułować następujące zastrzeżenia:

1. Brak projektowania programu studiów z otoczeniem społeczno-gospodarczym
2. Realizowanie programu studiów z otoczeniem społeczno-gospodarczym jedynie poprzez inicjatywy własne nauczycieli akademickich
3. Brak zróżnicowanej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym
4. Brak prowadzonych przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

1. Wskazanie najbardziej pożądanых form współpracy ze względu na założone kierunkowe efekty uczenia się.
2. Określenie celów, zasad i procesu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym przy projektowaniu i realizacji programu studiów, zgodnych z koncepcją i celami kształcenia, wraz ze wskazaniem głównych interesariuszy zewnętrznych oraz sposobu komunikacji z nimi.
3. Stworzenie procesu cyklicznych przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym i jego wdrożenie.
4. Zaleca się podjęcie działań naprawczych mających na celu usunięcie nieprawidłowości prowadzących do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

W programie studiów realizowanym na kierunku kulturoznawstwo, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, istotną rolę odgrywają przedmioty z zakresu wiedzy o kulturze japońskiej, ujmowanej w perspektywach: historycznej i współczesnej, lektoraty języka japońskiego (i planowanego języka koreańskiego) oraz warsztaty z różnych praktyk komunikacyjnych, animacyjnych i edukacyjnych służących popularyzacji tej kultury i jej dziedzictwa w Polsce. Przeprowadzona weryfikacja umiędzynarodowienia procesu kształcenia na ocenianym kierunku poświadcza działania Jednostki w kierunku implementacji europejskich standardów kształcenia. Corocznie oferowane są studentom wykłady i warsztaty podejmujące interdyscyplinarną problematykę w zakresie wiedzy o kulturze i społeczeństwie Japonii. Część zajęć ma także na celu ćwiczenie praktycznych kompetencji językowych, tj. wypowiedzi, prezentacji, esejów i przemówień i praktycznej znajomości typowych dla kultury japońskiej środków artystycznej ekspresji (warsztaty teatru No) i rękodzieła, pozwalających wniknąć w tę kulturę i lepiej ją zrozumieć, co jest niezbędne w prowadzeniu w przyszłości działań na rynku pracy. Umiędzynarodowienie jest podstawą zaplanowanych działań edukacyjnych podejmowanych w ramach kierunku. Ich celem jest przygotowanie studentów do różnych aktywności na rynku pracy (w sektorze kultury, turystyki, środków masowego komunikowania), wymagających znajomości języka i kultury Japonii oraz umiejętności działania w środowisku nowych mediów). Zakładane w efektach uczenia się opanowanie znajomości języków obcych: japońskiego, w stopniu co najmniej komunikatywnym, w grupie zaawansowanej w stopniu średniozaawansowanym, także znajomość języka angielskiego, a od niedawna także podstaw języka koreańskiego, potwierdza znaczenie umiędzynarodowienia w procesie kształcenia na kierunku. Uczelnia podejmuje szereg działań służących wzbogaceniu oferty edukacyjnej i mobilności międzynarodowej studentów i nauczycieli akademickich. Świadczą o tym odpowiednio dobrana kadra oraz systemu stypendiów zagranicznych dedykowanych zarówno studentom jak i osobom prowadzącym zajęcia. W kadrze Wydziału jest dwóch Japończyków (jeden z nich jest wykładowcą na Uniwersytecie w Tokio), pozostali członkowie prowadzą badania w krajach azjatyckich (Indie, Mongolia i Chiny), ściśle współpracują z ośrodkami naukowymi i instytucjami kultury w tym kręgu językowym, wielu ma na swym koncie studia i staże na uczelniach japońskich (University Shinshu, w Kobe, Tokio, Buthanie, na Tajlandii, Malezji, Sri Lance, Kanadzie i USA), także wykłady wygłaszane na zaproszenie uczelni zagranicznych (na Oxfordzie, we Francji, w Armenii, Bułgarii, USA). Uczelnia finansuje lub współfinansuje ich wyjazdy do Japonii, udział w warsztatach międzynarodowych (np. w warsztatach sztuki hanou w USA, Egipcie Finlandii, warsztatach językowych organizowanych pod auspicjami Japanese Foundation) zatrudnia się także innych obcokrajowców do prowadzenia zajęć.

Uczelnia stwarza odpowiednie warunki do mobilności studentów, odbywających zagraniczne staże i warsztaty sprawności językowej. W ostatnich 5 latach z programów wymiany stypendialnej w ramach współpracy z Uniwersytetem Josai w Tokio oraz z Fundacją Ito skorzystało 15 studentów. Pierwszy z programów stwarzał studentom możliwość wyjazdu na roczne studia na Josai International University lub Josai University na jednym z 5 wydziałów; Faculty of International Humanities, Faculty of Tourism, Faculty Management, Faculty of Contemporary Policy Studies, Faculty Economics. Drugi ITO oferował sfinansowanie dwuletnich studiów magisterskich (na dowolnym kierunku) osobom znającym język japoński na poziomie zbliżonym do N2 lub zdany egzamin TOEIC z języka angielskiego. Studia na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym na PJATK umożliwiały spełnienie tych warunków (skorzystało z tej oferty 7 studentów). Przygotowany przez Uczelnię program, zainicjowany przez stronę japońską, odbywania praktyk w ośrodkach turystycznych Japonii, z uwagi na pandemię nie mógł być wdrożony. Umiejdzynarodowienie realizowane na kierunku wiąże się z otwarciem na studentów zagranicznych, o czym świadczy coraz większa liczba studentów z Ukrainy, Białorusi, Rosji, także z Azji Południowo-Wschodniej, podejmujących studia na kierunku, co sprzyja wymianie międzykulturowej i integracji przedstawicieli różnych kultur i języków.

Stopień umiejdzynarodowienia procesu kształcenia jest systematycznie monitorowany, brakuje jednak określonych procedur i dokumentacji tego procesu. Po pierwsze, bierze się go pod uwagę w okresowych ocenach Kadry - pracowników Wydziału. Po drugie analizowane są dane dotyczące korzystania przez studentów kulturoznawstwa z programów wymiany stypendialnej z uczelniami japońskimi i innych programów wymiany międzynarodowej. Po trzecie, monitoruje się dane z rekrutacji dotyczące studentów z zagranicy podejmujących naukę na kierunku oraz dane dotyczące zatrudnienia na rynku pracy i potrzeb, jakie zgłaszają potencjalni pracodawcy. Tak pozyskane dane próbuje się wykorzystać w działaniach mających zwiększyć stopień umiejdzynarodowienia, jak intensyfikowanie współpracy z uczelniami zagranicznymi, przede wszystkim w Japonii i Korei, przez m.in. wymianę pracowników i nauczycieli akademickich i studentów. Całościowe oceny stopnia umiejdzynarodowienia kształcenia nie są formułowane wyraźnie w jednym dokumencie. Rekomenduje się zatem wdrożenia tego procesu oraz wypracowania transparentnych zasad jego realizacji i dokumentacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Jednostka prowadząca kierunek kulturoznawstwo przykłada dużą wagę do umiejdzynarodowienia studiów. Zgodnie z koncepcją kształcenia na kierunku podejmuje szereg działań służących wzbogaceniu oferty edukacyjnej i mobilności międzynarodowej studentów i nauczycieli akademickich. Świadczy o tym odpowiednio skomponowany program studiów, w którym istotną rolę odgrywają przedmioty z zakresu wiedzy o kulturze japońskiej, lektoraty języka japońskiego oraz warsztaty z różnych praktyk komunikacyjnych, animacyjnych i edukacyjnych służących popularyzacji tej kultury i jej dziedzictwa w Polsce, także odpowiednio dobrana kadra, do której należą także obcokrajowcy, nauczyciel z Japonii. Systemu stypendiów zagranicznych dla studentów oraz dla nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia stwarza odpowiednie warunki do rozwoju ich aktywności międzynarodowej. Rozwijanie sukcesywne przez PJATK współpracy z renomowanymi uczelniami Japonii, Korei oraz z innymi uniwersytetami i europejskimi (w USA, Kanadzie, Seulu, Niemczech), wykorzystywanie i promowanie międzynarodowych programów stypendialnych (np. Ito, Nawa) sprzyja mobilności międzynarodowej i

międzynarodowym kontaktom, pozwala także na wdrażanie innowacyjnych metod nauczania i programów.

Uczelnia systematycznie monitoruje aktywność międzynarodową studentów i nauczycieli, a wyniki dokonywanych w różnych formach przeglądów wykorzystuje do intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Wsparcie studentów kierunku kulturoznawstwo jest prowadzone systematycznie, ma charakter stały i kompleksowy. Przybiera zróżnicowane formy z wykorzystaniem współczesnych technologii, w tym m.in. Platformy Podań Elektronicznych. Dodatkowo Władze Wydziału zapewniają studentom możliwość zdalnego korzystania z serwerów, oprogramowania przez możliwość dołączenia się do uczelnianego serwera na własnym komputerze. Wsparcie jest adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z programu studiów, czego wyrazem jest realizacja przedmiotów skupiających się na kulturze Japonii oraz nauce języka japońskiego. Wsparcie studentów obejmuje przygotowanie do wejścia na rynek pracy, czego dowodem jest współpraca z Narodową Galerią Sztuki Zachęta, a także współorganizacja wydarzeń, takich jak Noc Muzeów czy Piknik Naukowy.

Uczelnia w ograniczonym stopniu uwzględnia zróżnicowane formy merytorycznego, materialnego i organizacyjnego wsparcia studentów w zakresie przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej. Wsparcie obejmuje działalność Biura Karier, którego pracownicy prowadzą webinaria poświęcone autoprezentacji oraz kształtowaniu umiejętności kreowania CV. Wsparcie studentów nie uwzględnia natomiast przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach rynku pracy właściwych dla kierunku przez proponowanie bogatej oferty praktyk zawodowych, staży, a także pracy zawodowej dostosowanej do kierunku kulturoznawstwo. Rekomenduje się rozszerzenie bazy ofert praktyk, staży, a także pracy adresowanych do studentów ocenianego kierunku.

Systemowe wsparcie studentów wybitnych obejmuje możliwość ubiegania się o indywidualną organizację studiów, a więc ustalenie indywidualnego programu studiów realizowanego we współpracy z opiekunem naukowym. Uczelnia zapewnia studentom możliwość wnioskowania o udział w wyjazdach do Japonii, zarówno semestralnych, jak i obejmujących pełne studia magisterskie. Wsparcie studentów kierunku uwzględnia różnorodne formy aktywności studentów, czego wyrazem jest organizacja warsztatów teatralnych, rękodzieła japońskiego, projektów, takich jak: Bajki japońskie, oraz Szkoła warsztatów. Studenci realizują swoje zainteresowania przez uczestnictwo w posiedzeniach koła naukowego „OTEDAMA”, które ma zapewnioną siedzibę, finansowanie oraz wsparcie opiekuna naukowego. Na Uczelni została także wyznaczona formalna ścieżka zapewniająca zaangażowanym w dodatkową działalność studentom możliwość ubiegania się o dodatkowe środki finansowe na bieżącą działalność.

W ograniczonym stopniu jest zapewnione wsparcie w zakresie dostosowania do potrzeb różnych grup studentów oraz potrzeb indywidualnych na ocenianym kierunku. Cudzoziemcy są włączani w proces kształcenia poprzez możliwość uczestnictwa w bezpłatnych kursach języka polskiego systematycznie organizowanych przez Studium Języków Obcych. Na mocy regulaminu studiów studenci z niepełnosprawnościami mogą wnioskować zarówno o przyznanie indywidualnej organizacji studiów, jak i dostosowanie formy oraz terminów zaliczeń do indywidualnych potrzeb. Mechanizm racjonalnych usprawnień nie został jednak w pełni wypracowany i nie obejmuje dodatkowych udogodnień, takich jak możliwość zapewnienia asystenta osoby z niepełnosprawnością czy tłumacza języka migowego. Uczelnia nie zapewnia także wsparcia psychologicznego dla studentów. Rekomenduje się formalne opracowanie procedury wspomagającej kształcenie osób z niepełnosprawnościami oraz zapewnienie studentom pomocy psychologicznej.

Zgłaszanie skarg i wniosków na ocenianym kierunku nie realizuje w pełni zasady przejrzystości i skutecznego sposobu rozpatrywania. Co do zasady, w sytuacjach konfliktowych student może się zwrócić osobiście do wykładowcy, opiekuna roku czy członków Samorządu Studentów, którzy interweniują w problematycznych sytuacjach oraz dokształcają studentów w zakresie ich praw i obowiązków. Jednak zgłaszane przez Samorządu Studentów wnioski nie przynoszą wymiernych rezultatów w postaci ustosunkowania się do próśb, a także odpowiedzi na wysyłane pisma (np. dotyczące organizacji roku akademickiego czy stanowiska w sprawie nagrywania wykładów), co powinno być respektowane.

Wsparcie studentów z reguły obejmuje działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania formom dyskryminacji i przemocy, czego wyrazem jest uchwała Senatu w sprawie Komisji Dyscyplinarnej i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów, a także Zarządzenie Rektora w sprawie powołania Komisji Antymobbingowej. Rekomenduje jednak podjęcie dodatkowych działań, takich jak organizowanie spotkań informacyjnych i edukacyjnych w zakresie bezpieczeństwa studentów z udziałem opiekuna kierunku. Obecne rozwiązania zapewniają także szkolenia przygotowujące studentów do udziału w tych zajęciach, dostęp do instrukcji oraz możliwość konsultacji z nauczycielami akademickimi.

Motywowanie studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się odbywa się za sprawą stypendiów. Zgodnie z regulaminem świadczeń dla studentów studenci mają zapewnione stypendia socjalne, dla osób z niepełnosprawnościami, rektora, a także zapomogę. Procedura składania stypendiów przebiega w formalny sposób przez dostarczenie pełnej dokumentacji wraz z załącznikami do dziekanatu. Komisja Stypendialna składająca się w przeważającej mierze ze studentów dokonuje oceny zgodności wniosków.

Kompetencje kadry wspierającej proces nauczania i uczenia się odpowiadają potrzebom studentów. Pracownicy administracyjni dziekanatu dokładają wszelkich starań w zapewnianiu studentom wsparcia oraz rozwiązują bieżące sprawy studentów przez kontakt telefoniczny oraz elektroniczny. Dobrym rozwiązaniem jest także możliwość załatwienia spraw administracyjnych za pośrednictwem Platformy Podań Elektronicznych.

Uczelnia wspiera materialnie i pozamaterialnie samorząd i organizacje studentów, kreuje warunki stymulujące i motywujące studentów do działalności w samorządzie. Samorząd Studentów ma zapewnioną siedzibę oraz budżet na bieżącą działalność. Przedstawiciele studentów są obecni w gremiach kolegialnych, takich jak Rada Wydziału oraz Senat. Nie mają natomiast zapewnionego wpływu na kształt programu studiów przez możliwość formalnego opiniowania.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, obejmującym cykliczną, semestralną, anonimową ankietyzację zajęć, a także

nauczyciela akademickiego. Wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do doskonalenia wsparcia np. w postaci zmian obsady określonych przedmiotów. Rekomenduje się przekazywanie studentom informacji zwrotnej na temat wyników ankietyzacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Uczelnia częściowo zapewnia wsparcie studentów w procesie uczenia się, które jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do zakładanych do osiągnięcia efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu studentów przez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, motywowania studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich. Uczelnia częściowo zapewnia systematyczne przeglądy wsparcia studentów monitorujące poziom zadowolenia studentów.

W zakresie wsparcia studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwoju i doskonaleniu form wsparcia można sformułować następujące zastrzeżenia:

1. Brak skutecznego sposobu rozpatrywania skarg i wniosków związanych z udzielaniem odpowiedzi na wpływające pisma.
2. Brak sformalizowanych i systemowych rozwiązań dotyczących opiniowania zmian programowych przez Samorząd Studencki.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

1. Zapewnienie przejrzystego i skutecznego rozpatrywania skarg i wniosków przez udzielanie pisemnej odpowiedzi na wysyłane przez przedstawicieli studentów pisma.
2. Formalne określanie zasad zasięgania opinii samorządu studenckiego przy ustalaniu zmian w programie studiów.
3. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych posiada atrakcyjną graficznie stronę internetową, z której można korzystać bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem. Podjęto działania związane z dostosowaniem strony do osób z niepełnosprawnościami przez możliwość powiększenia czcionki. Zespół oceniający rekomenduje natomiast pełne dostosowanie strony do wytycznych umożliwiających nieskrępowane korzystanie przez osoby z niepełnosprawnościami.

Strona internetowa Uczelni w ograniczonym stopniu pełni funkcje informacyjne. Zapewnia się publiczny dostęp do informacji o zasadach rekrutacji (w tym zasadach potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym, uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym), zasadach dyplomowania, programach mobilności (takich jak Erasmus), regulaminie studiów, pomocy materialnej i spraw bytowych, a także Biurze Karier. Brak informacji dotyczących sylwetki absolwenta (celów kształcenia, w tym wskazania obszarów zatrudnienia), kierunkowych efektów uczenia się, sylabusów, zasad przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych, informacji o wykładowcach (w tym godzinach konsultacji i możliwości kontaktu), harmonogramu zajęć, danych dotyczących losów zawodowych absolwentów, informacji dotyczących funkcjonowania systemu zapewniania jakości kształcenia (w tym wyników ankietyzacji studentów). Na stronie Uczelni nie został także zamieszczony program studiów. W zakładkach odnoszących się do programu studiów znajdują się plany studiów.

Zakres dostępnych publicznie informacji związanych z procesem kształcenia zamieszczonych na stronach internetowych PJA w Warszawie ilustruje poniższa tabela:

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	NIE
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	NIE
3.	Zasady rekrutacji	TAK
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	TAK
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	TAK
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	NIE
7.	Aktualne programy studiów	NIE
8.	Sylabusy	NIE
9.	Kompletność sylabusów	----
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	NIE
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	TAK
12.	Most	NIE
13.	Erasmus	TAK
14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	TAK
15.	Harmonogram zajęć	NIE
16.	Regulamin studiów	TAK
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	TAK
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	TAK
19.	Biuro Karier	TAK
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	NIE
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	NIE

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach nie podlega ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji. Monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców jest realizowane przez helpdesk, za pośrednictwem którego studenci mogą zgłaszać bieżące problemy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Uczelnia częściowo zapewnia publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów oraz realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów, koncentrując się bardziej na promocyjnych niż informacyjnych funkcjach strony internetowej. Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach nie podlega ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji.+ W zakresie publicznego dostępu do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach można sformułować następujące zastrzeżenia:

1. Nie jest dostępna informacja o programach studiów a wielu aspektach zamieszczane informacje są nieprecyzyjne i podlegają różnym interpretacjom odbiorców.
2. Brak systemu oceny jakości informacji o studiach.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

1. Zapewnienie publicznego dostępu do programu studiów, sposobów jego realizacji oraz precyzyjnej informacji o kwalifikacjach zawodowych nadawanych absolwentom kierunku.
2. Wdrożenie skutecznego systemu oceny dostępu do informacji umożliwiającemu odjęcie działań naprawczych dotyczących informacji o programie studiów i sposobach jego realizacji.
3. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

System zapewnienia jakości kształcenia w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych, która prowadzi kierunek kulturoznawstwo, regulują przepisy wewnętrzne przyjęte w 2014 r. Uczelniany system zapewniania jakości kształcenia dostosowano do obowiązujących regulacji prawnych, ale brak pisemnych świadectw tego typu działań. Większość dokumentacji określającej zasady funkcjonowania Uczelni i obowiązującego na niej systemu kształcenia oraz monitorowania jakości kształcenia powstała w latach 2012-2015, nieliczne w roku 2020, co świadczy o stabilności funkcjonowania Uczelni, ale jednocześnie dowodzi braku regularnej aktualizacji dokumentacji i jej dostosowywania do obowiązującego prawa.

Na Wydziale Kultury Japonii, na którym funkcjonuje oceniany kierunek, do tej pory obowiązywały i nadal obowiązują regulacje ogólnouczelniane. Ze względu na to, że Wydział jest niewielki, uproszczono zasady dotyczące funkcjonowania systemu kontroli jakości kształcenia, aby nie komplikować i formalizować sposobów osiągania zamierzonych wyników i ich weryfikacji. Stosowane są standardowe narzędzia optymalizacji jakości, na którą składają się wartość programu studiów i jakość jego realizacji. W zaproponowanym systemie szczegółowe decyzje podejmowane są gremialnie na posiedzeniach Rady Wydziału WKJ, a w kwestiach bieżących przez Dziekana. Przed każdym posiedzeniem członkowie Rady, w skład której wchodzi także studenci, zaznajamiają się z przesłaną przez dziekana propozycją zmian, dyskutują nad nią i po ustaleniu wspólnego stanowiska poddają głosowaniu. Kolejny ciałem opiniującym jest Senat Uczelni. Zaproponowany system wdrażania zmian programowych, jak też weryfikowania jakości studiów pozornie są obiektywne, lecz w rzeczywistości znaczna część decyzyjna pozostaje w gestii Dziekana. To osoba kierująca Wydziałem sprawuje nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów. Nie wyznaczono żadnego zespołu doradczego ani osoby będącej koordynatorem kierunku, chociaż takie istnieją na Uczelni, np. na Wydziale Informatyki. Ponadto, jak można wnioskować na podstawie Księgi Jakości, istnieje Rada Programowa PJWSTK, w skład której wchodzi interesariusze zewnętrzni i zewnętrzni opiniujący zmiany programowe, ale na wydziale brak dowodów na działanie tej Rady. Tym samym nie określono w sposób przejrzysty kompetencji i zakresu odpowiedzialności osób odnośnie do ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku, pozostawiając znaczną decyzyjność w rękach jednej osoby, co nie gwarantuje obiektywizacji podejmowanych zmian i ocen. Zatwierdzanie programów oraz wszelkich zmian programowych studiów dokonywane jest co prawda w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury, ale zastrzeżenia wzbudza ich ogólnikowość, zwłaszcza w zakresie proponowanych rozwiązań dotyczących opiniowania zmian programowych przed ostatecznym zatwierdzeniem ich przez Radę Wydziału. Spotkania czy konsultacje robocze pracowników oraz interesariuszy, które temu służą, nie mają charakteru systemowego, brak świadectw tego typu spotkań, poza pisemną opinią Samorządu, co uniemożliwia określenie rzeczywistego wpływu wszystkich zainteresowanych stron na zmiany programowe.

System rekrutacji kandydatów na studia, odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów dostępne na stronie internetowej. Zastrzeżenia budzi brak zasad przeliczania punktów i ustalania listy rankingowej.

Na Uczelni przeprowadzana jest ocena programu studiów na kierunku kulturoznawstwo, obejmująca najważniejsze jego elementy, jak efekty uczenia się oraz wnioski z analizy ich zgodności z potrzebami rynku pracy, system ECTS, treści programowe, metody kształcenia, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, praktyki zawodowe, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów. Podobnie jak w wypadku zaproponowanej na Wydziale procedury opiniowania zmian programowych, również trudno za w pełni obiektywną uznać procedurę monitorowania i opiniowania programów studiów, gdyż nie wiadomo, kto i na jakich zasadach dane oceny sporządza. Systematyczna ocena programu studiów nie jest oparta o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, których zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny, obejmujących co najmniej kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się. Wśród nich wymienić można prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców, informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów. Brak precyzyjnych regulacji w tej kwestii. Również

udział w systematycznej ocenie programu studiów interesariuszy wewnętrznych (kadry prowadzącej kształcenie, studenci) oraz interesariuszy zewnętrznych (pracodawcy, absolwenci kierunku) nie ma wyrażnie określonych reguł uczestnictwa, choć pisemne ich opinie na temat programów wskazują, że tego typu działania są podejmowane. Nie wiadomo jednak, jaka obowiązuje procedura pozyskiwania tego rodzaju opinii. Rekomenduje się opis tego typu procedur. W nie do końca sformalizowany sposób rozpatruje się również wszelkie inicjatywy oraz kwestie problematyczne dotyczące jakości procesu kształcenia. Sprawy podnoszone przez pracowników są omawiane na bieżąco w kontaktach bezpośrednich, a następnie formalnie rozpatrywane w trakcie posiedzeń Rady Wydziału (mających z reguły charakter otwarty). Przebieg procesu zarządzania określony jest w Statucie Uczelni oraz w zapisach Regulaminu Studiów PJATK. Dziekan odpowiada za koordynację wszystkich elementów dotyczących realizacji toku studiów na kierunku kulturoznawstwo. Wspomagany jest w tym przez Radę Wydziału.

W obecnej formule system zapewniania jakości na ocenianym kierunku funkcjonuje w ograniczonym zakresie, gdyż nie pozwala na pełne diagnozowanie oceny programu studiów, dokumentacji, w tym sylabusów i wpisywanych tam treści, kryteriów zaliczania zajęć i zasad dyplomowania, jak też zasad rekrutacji. Rekomenduje się wprowadzenie czytelnego zakresu zasad opiniowania programu studiów i ewaluacji kierunku.

Oceniany kierunek nie jest poddawany innej niż ocena Polskiej Komisji Akredytacyjnej zewnętrznej ocenie cyklicznej. Poprzednia ocena kierunku PKA nie wykazała żadnych mankamentów, była pozytywna, ale odnosiła się do kierunku, który miał charakter ogólnoakademicki, gdy obecnie oceniany kierunek ma charakter praktyczny. W uchwale Nr 698/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 19 września 2019 r., odnoszącej się do kierunku praktycznego, sformułowano zalecenia, jak te przywołane powyżej, co wskazuje na to, że jednostka ich nie uwzględniła w sposób pełny, a tym samym nie dostosowała kierunku do obowiązujących wymogów. W uchwale sformułowano następujące zalecenia:

1. wprowadzenie selektywnych zasad rekrutacji na wnioskowanym kierunku, w celu umożliwienia właściwego doboru kandydatów na studia;
2. określenie trybu konsultowania z otoczeniem społeczno-gospodarczym programu studiów wnioskowanego kierunku oraz uwzględnienie możliwości wpływania pracodawców na jego dalszy rozwój i doskonalenie;
3. uwzględnienie w działaniach na rzecz zapewnienia jakości kształcenia regularnych przeglądów systemu wsparcia studentów w procesie uczenia się;
4. uwzględnienia w działaniach systematycznych przeglądów infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej i informatycznej z udziałem studentów;
5. uwzględnienie w działaniach na rzecz doskonalenia programu studiów cyklicznych ocen jakości kształcenia dokonywanych przez przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, a także monitorowania publicznego dostępu do informacji.

Tym samym zespół PKA podtrzymuje wyżej wskazane zalecenia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Na Uczelni obowiązują formalnie przyjęte zasady rekrutacji, zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów, stosowane na ocenianym kierunku – kulturoznawstwo. Zasady rekrutacji

zostały sformułowane w sposób przejrzysty i czytelny, ale zastrzeżenie może budzić zasada przyjęć - kolejność zgłoszeń. Wszystkie pozostałe wymienione elementy składające się na proces kształcenia, chociaż ustalone zostały w sposób formalny, mają charakter ogólnikowy i zbyt uproszczony jak na system jakości mający decydować o poziomie kształcenia kierunku. Brakuje wyraźnie wskazanych osób odpowiadających za system jakości kształcenia na wydziale, określonych kompetencji oraz zakresów obowiązków, co sprzyałoby obiektywnej ewaluacji i doskonaleniu jakości kształcenia na kierunku. Decyzyjność w tym zakresie pozostaje w rękach dziekana, który – po konsultacjach ustnych – składa wnioski do Rady Wydziału, a Rada kierowana przez dziekana zmiany te zatwierdza. Na podobnej zasadzie odbywają się oceny programu studiów w oparciu o informacje pozyskane od różnych grup interesariuszy wewnętrznych (studentów, pracowników). Oceniany kierunek nie jest poddawany innej niż ocena Polskiej Komisji Akredytacyjnej zewnętrznej ocenie cyklicznej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

1. wprowadzenie selektywnych zasad rekrutacji na wnioskowanym kierunku, w celu umożliwienia właściwego doboru kandydatów na studia;
2. określenie trybu konsultowania z otoczeniem społeczno-gospodarczym programu studiów wnioskowanego kierunku oraz uwzględnienie możliwości wpływania pracodawców na jego dalszy rozwój i doskonalenie;
3. uwzględnienie w działaniach na rzecz zapewnienia jakości kształcenia regularnych przeglądów systemu wsparcia studentów w procesie uczenia się;
4. uwzględnienia w działaniach systematycznych przeglądów infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej i informatycznej z udziałem studentów;
5. uwzględnienie w działaniach na rzecz doskonalenia programu studiów cyklicznych ocen jakości kształcenia dokonywanych przez przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, a także monitorowania publicznego dostępu do informacji.
6. Zaleca się podjęcie działań naprawczych mających na celu usunięcie nieprawidłowości prowadzących do sformułowania powyższych zaleceń.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Zalecenie

Ocena programowa na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie została przeprowadzona w związku z upływem okresu 6 lat od poprzedniej oceny, która miała miejsce w roku 2014 i uchwałą nr 212/2015 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 9 kwietnia 2015 roku została przyznana ocena pozytywna i nie zawierała żadnych zaleceń.

Poprzednia ocena kierunku PKA nie wykazała żadnych mankamentów, była pozytywna, ale odnosiła się do kierunku, który miał charakter ogólnoakademicki, gdy obecnie oceniany kierunek ma charakter praktyczny. W uchwale Nr 698/2019 Prezydium Polskiej Komisji

Akredytacyjnej z dnia 19 września 2019 r. odnoszącej się do wniosku o utworzenie kierunku praktycznego sformułowano następujące zalecenia:

1. wprowadzenie selektywnych zasad rekrutacji na wnioskowanym kierunku, w celu umożliwienia właściwego doboru kandydatów na studia;
2. określenie trybu konsultowania z otoczeniem społeczno-gospodarczym programu studiów wnioskowanego kierunku oraz uwzględnienie możliwości wpływania pracodawców na jego dalszy rozwój i doskonalenie;
3. uwzględnienie w działaniach na rzecz zapewnienia jakości kształcenia regularnych przeglądów systemu wsparcia studentów w procesie uczenia się;
4. uwzględnienia w działaniach systematycznych przeglądów infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej i informatycznej z udziałem studentów;
5. uwzględnienie w działaniach na rzecz doskonalenia programu studiów cyklicznych ocen jakości kształcenia dokonywanych przez przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, a także monitorowania publicznego dostępu do informacji.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Uczelnia nie podjęła wystarczających działań naprawczych i nie wywiązała się z zaleceń wskazanych w uchwale PKA. Zespół PKA podtrzymuje wszystkie zalecenia zawarte w Uchwale

Przewodnicząca zespołu oceniającego

dr hab. Violetta Wróblewska

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64, z późn. zm.);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218);
7. Rozporządzenie MNiSW z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz.U.2019, poz. 1450)

8. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą Nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
9. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej**Profil praktyczny****Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się****Standard jakości kształcenia 1.1**

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni oraz mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąmane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi praktycznemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się**Standard jakości kształcenia 2.1**

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają aktualną wiedzę i jej zastosowania z zakresu dyscypliny lub dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, normy i

zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.4

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z przygotowaniem zawodowym.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl